

SZEGEDI ÍTÉLŐTÁBLA
Gf.III.30.266/2019/10. szám

A Szegedi Ítéltábla a Dr. Magyar Györgyügyvéd (Cím 1) által képviselt **felperes neve** felperes székhelye szám alatti székhelyű perújító felperes által - a Juhászné Dr. Bogár Kornélia ügyvéd(Cím 2) által képviselt **I. rendű alperes neve**, I.rendű alperes székhelye szám alatti székhelyű I. rendű, **II.rendű alperes neve** II.rendű alperes címe szám alatti állandó lakos II. rendű, a Dr. Erdős Klára Ügyvédi Iroda (ügyintéző: Dr. Erdős Klára ügyvédCím 3) által képviselt **III. rendű alperes neve** **III. rendű alperes székhelye** szám alatti székhelyű III. rendű, valamint a Juhászné dr. Bogár Kornélia ügyvéd(Cím 4) által képviselt **IV.rendű alperes neve** IV.rendű alperes címe szám alatti állandó lakos IV. rendű perújított alperesek elleni tisztességtelen piaci magatartás megállapítása és egyebek iránti perében a Gyulai Törvényszék 2019. július 4. napján kelt 15.G.20.021/2019/24. sorszámú ítélete ellen az I., II., IV. r. alperesek által 25., a III. r. alperes által 26. szám alatt előterjesztett fellebbezések folytán lefolytatott másodfokú eljárásban meghozta a következő

Í T É L E T E T:

Az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, megfellebbezett rendelkezéseit az alábbiak szerint **részben megváltoztatja**:

Az I. r. perújított alperes által kártérítés címén a perújító felperesnek fizetendő tőkeösszeget - a II. és IV. r. perújított alperesek mögöttes felelősségére is kiterjedően - 100.000.000,- (Egyszázmillió) Ft-ra és annak az elsőfokú ítélet szerinti késedelmi kamataira,

az I. r. perújított alperes által perújító felperes részére a jogsértéssel elért vagyoni előnyből való részletetés címén fizetendő összeget - a II. és IV. r. perújított alperesek mögöttes felelősségére is kiterjedően - 3.500.000,- Ft-ra leszállítja.

Mellőzi az elsőfokú ítélet perköltség megfizetésére vonatkozó rendelkezését.

Kötelezi a perújító felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az I. r. perújított alperesnek összesen 5.000.000,- (Ötmillió) Ft elsőfokú eljárási költséget.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a perújító felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az I., II., IV. r. perújított alpereseknek mint együttes jogosultaknak 3.500.000,- (Hárommillió-ötszázezer) Ft másodfokú eljárási költséget.

A le nem rótt fellebbezési eljárási illetékből a felperes köteles megfizetni az államnak az adóhatóság felhívása szerint 2.025.000,- (Kettőmillió-huszonötezer) Ft-ot, a fennmaradó 475.000,- (Négyszázhetvenötezer) Ft-ot az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

INDOKOLÁS

Az ítélet tábla az alábbi tényállást állapította meg.

Az **A Kft.** az 1989. február 23-án kelt létesítő okirattal alakult, cégbírószági bejegyzésére Cg.... szám alatt 1990. október 11-én került sor. A társaság neve 1996. november 30-tól **B Kft.**-re változott. A társaság egyszemélyes kft-ként alakult, egyetlen tagja és egyben ügyvezetője **tanú 1** volt. A névváltozást követően a társaság tevékenységi körébe 2000. augusztus 29. napjától a műszaki kutatás és fejlesztés is bejegyzést nyert. 2004. július 31-én a társaság a jogutód nélküli megszűnéséről döntött, a végelszámolás befejezésére 2004. december 31-én került sor, majd a társaság 2005. április 8-án a cégjegyzékből törlésre került.

A perújító felperes a 2003. május 20-án kelt létesítő okirattal alakult, cégbírószági bejegyzésére Cg.... szám alatt 2003. október 7-én került sor. 2006. augusztus 1. napjától a társaság zárkörű részvénytársaságként működik. A társaságot **tanú 1** vezérigazgató képviseli, tevékenységi körében egyebek mellett a műszaki kutatás és fejlesztés is szerepel.

A perújított I. rendű alperes 1996. január 24-én alakult, és a cégjegyzékbe ... szám alatt nyert bejegyzést. Beltagja a II. és IV. rendű perújított alperes, kulcsa **tanú 2** és **tanú 3** volt. A társaságot 1996. január 24-től 1997. január 1-ig **tanú 3**, 1997. január 1-től 2004. október 22-ig pedig a II. rendű perújított alperes képviselte, 2004. október 22-től a társaság üzletvezetője a IV. rendű perújított alperes. A társaság tevékenységi körébe egyebek mellett - az élelmiszer-, dohányipari gépek, valamint máshova nem sorolt egyéb speciális gépek gyártása is besorolást nyert.

A perújított III. rendű alperes 1992. szeptember 15-én alakult és a cégjegyzékbe ... szám alatt került bejegyzésre. Főtevékenységét a húsfeldolgozó nagykereskedeleme jelenti, de tevékenységi körébe tartozik - többek között - a húsfeldolgozás, építőipari, egyéb kereskedelmi tevékenység, valamint 2006. május 10. napjától a kötélgyártás is.

A **A Kft.** (később **B Kft.**) többek között élelmiszeripari technológiákkal, segédanyagok kereskedelmével és műszaki megoldásokkal is foglalkozott, több védjeggyel is rendelkezett, amelyek közül a legfontosabbak a „profi hurok” és a „profi clipsz” védjeggyel ellátott termékek voltak. A munkavégzés során olyan terméket keresett, amelyről sejteni lehetett, hogy kurrens lesz a hazai piacon, és ilyen terméknek a húsiparban alkalmazott akasztóhurok ígérkezett. Mivel a kereskedelemben kapható műanyag akasztófület licenc védte, annak saját gyártásához csupán a licencadó engedélyével kezdhetett volna, ezért a cél célnak megfelelő hevederezett hurokgyártás megvalósítására irányult. A fejlesztés során a **C** cégtől fröccsöntő szerszámot vásárolt, és egyes hurokkötő gépkomponensek beszerzése, illetve kialakítása érdekében kapcsolatba lépett a **D** céggel, az **E G.m.b.h.**-val, adaptálta az **M** szalonnakötő gépet, és próbálkozás történt az **F Rt.** által forgalmazott hurokgyártó egység átalakítására és fejlesztésére is. A fentiek során a **B Kft.** és az I. rendű perújított

alperes között 1997. augusztus 1-én vállalkozási szerződés jött létre, melyben az I. rendű perújított alperes vállalta, hogy a **B Kft.** által biztosított anyagok és alkatrészek, valamint tervek és esetenkénti szóbeli irányítás igénybevételével 6 db folyamatos akasztóhurok gyártására alkalmas gépet készít, a **B Kft.** pedig vállalta, hogy gépenként 200.000,- forint vállalkozói díjat fizet. A fenti napon az I. rendű perújított alperes - a szerződés részét képező - titoktartási nyilatkozatot is aláírt, melyben elismerte, hogy a gyártás során tudomására jutott valamennyi ismeret a **B Kft.** üzemi titkát és tulajdonát képezi, és garantálta a dokumentáció, információ, ismeretek és tapasztalatok bizalmas kezelését, valamint azt, hogy azokat saját célra nem használja fel és harmadik személy részére sem adja át.

A vállalkozási szerződés, illetőleg az I. rendű perújított alperessel létesített kapcsolat eredményeként egy olyan gépet gyártottak, melynek során a termék egyedek egyenként hullottak ki a gépből, azokat rendezőtálcára helyezték és a hurok egyedi adagolásával mód volt az un.félaautomata töltőgépeket kiszolgálni. A hazai piacon ugyanakkor jelen voltak a **G külföldi** cég gépei, amelyek egy fejlettebb technológiát képviseltek és automatikus üzemmódban gyártották a ragasztott hevedereken elhelyezett hurok csévét. A **B Kft.** nem vásárolta meg a **G** engedélyét, hanem szakmai egyeztetések után az **I Kft-t** bízta meg a további fejlesztéssel, akinek alvállalkozójaként a **H Kft.** járt el. A fejlesztés során az új gép mechanikai szerkezetét a **H Kft.**, vezérlési rendszerét a **J Kft.** készítette el. A fenti gépet a **B Kft.** a telephelyére vitte, üzembe helyezte, a még meglévő hiányosságok miatt azonban a gép kifizetése elmaradt, a közös fejlesztés félbeszakadt, és a gépet a gyártó visszaszállította úgy, hogy az eredetileg biztosított hurokgyártó egységet kisserelve a **B Kft.-nél** hagyta.

A **H Kft.** és a **J Kft.** által elvégzett fejlesztés ugrásszerű fejlődést hozott, annak eredményeként jött létre az un. **X** gép, amely a további fejlesztések alapjául szolgált. Ezt követően a **B Kft.** végelszámolás útján való megszüntetéséről döntött, mellyel párhuzamosan 2003-ban létrejött a perújító felperesi részvénytársaság is, mely a **B Kft.** gépeit, illetőleg azok egy részét megvásárolta.

2003. június 15-én a perújító felperes és az I. rendű perújított alperes között vállalkozási szerződés jött létre, melyben a perújító felperes megrendelte clipsz gyártó gépeinek karbantartási, üzembe helyezési, fejlesztési és gyártási munkálatait. A szerződés 6. pontjában az I. rendű perújított alperes tudomásul vette, hogy titoktartási kötelezettség terheli azon információk tekintetében, amelyek a szerződés teljesítése során jutnak a tudomására és a megrendelő üzleti titkát képezi. Ennek során rögzítést nyert, hogy a megrendelő üzleti titkát képezi különösen a termeléssel kapcsolatos valamennyi technikai, technológiai megoldás, műszaki vagy megmunkálási módszer, illetve a megrendelő által előállított termékek kereskedelmére vonatkozó valamennyi információ.

2003. július 1-én a perújító felperes és a II. rendű perújított alperes között - határozott időre szólóan - munkaszerződés jött létre, melynek alapján a **perújító felperes** a II. rendű perújított alperest betanított gépkezelőként alkalmazta. A munkaszerződés 13. pontjában a II. rendű perújított alperes vállalta, hogy a cég tulajdonát és üzemi titkát megőrjíja.

2005. végén felmerült, hogy a perújító felperes **tanú 2-t**, az I. rendű perújított alperes vállalkozás keretében foglalkoztatott tagját munkaszerződéssel kívánja alkalmazni, melynek feltételeit azonban **tanú 2** nem fogadta el. A fentiek eredményeként 2005.

december 21-én a perújító felperes és az I. rendű perújított alperes között a vállalkozási szerződés megszűnt. A szerződés megszűnését követően, 2006. január 13-án a II. rendű perújított alperes a munkaviszonyát felmondással megszüntette.

2006. március 7-én az I. és III. rendű perújított alperesek vállalkozási szerződést kötöttek, melyben az I. rendű perújított alperes 10 db hurokkötöző gép elkészítésére vállalkozott oly módon, hogy a gépek elkészítéséhez szükséges alap- és segédanyagok beszerzését a III. rendű perújított alperes vállalta, míg az I. rendű perújított alperes a szerződés keretében szellemi tőkéjét és a gépek összeszereléséhez szükséges munkaerőt adta. A szerződés 1. pontjában rögzítést nyert, hogy a gépekkel kapcsolatban felmerülő bármilyen jellegű műszaki témában a III. rendű perújított alperes nem illetékes, legyen az konstrukciós kialakítás, szabadalmi jog (ok), fejlesztési irányok, stb., és ezekkel kapcsolatban bármilyen felelősség a vállalkozóra hárul.

A szerződés 2. pontjában a megrendelő a vállalkozótól megrendelte a hurokgyártó műhely gépének beállítási, üzembehelyezési, fejlesztési munkáinak elvégzését, havonta minimum egyszeri személyes konzultációt a III. r. perújított alperes telephelyén és a berendezések műszaki felülvizsgálatát. A 3. pont szerint a megrendelő a 2. pontban írt tevékenységre a 700.000,- Ft + áfa/gép összegben felül vállalkozói díjat fizet, mely a vállalkozó által gyártott hurokkészítő gépen gyártott hurkok darabszámától függ, melynek összege 0,06 Ft/db + áfa. A szerződés tartalmazta azt is, hogy az első gép megrendelő telephelyén történő beüzemelésétől számított két éven keresztül 0,06 Ft/db a vállalkozói díj összege, az első két év elteltét követően ez az összeg 0,07 Ft/db. A szerződés 4. pontjában a felek kikötötték azt is, hogy a megrendelőt és a vállalkozót egyaránt titoktartási kötelezettség terheli: a vállalkozót azon információk tekintetében, amelyek a szerződés teljesítése során jutnak a tudomására és a megrendelő üzleti titkát képezik, a megrendelőt pedig a vállalkozó által épített gépek és azok technikai újításai, valamint a műszaki szempontok tekintetében.

A III. r. perújított alperes, mint megbízó és az I. r. perújított alperes, mint megbízott között 2006. augusztus 15. napján kelt megbízási szerződés szerint a megbízó a megbízott részére teljesítményarányos kifizetést biztosít az üzemben megfelelő minőségben legyártott akasztó hurkok után 0,03 Ft/db jutalék összegért, melynek mértéke 2007. január 1-től 0,02 Ft/db-ra változik azzal, hogy a teljesítményarányos jutalék-kifizetés maximális értéke 600.000,- Ft/hó. A szerződés 4. pontja szerint a megbízott kötelezettségei közé tartozott a hurokgyártó üzem gépeinek karbantartása és teljes körű szervizelése, minden második héten éjszakai ügyelet biztosítása, köteles volt betartani a biztonsági, munka és tűzvédelmi utasításokat, felelősséggel tartozott az anyagi és pénzeszközökért.

Ugyanezen felek között 2006. november 22. napján kelt megbízási szerződés szerint annak tárgya a III. r. perújított alperes karbantartási és hibaelhárítási munkáinak irányítása, szervezése és a hurokgyártó üzem működtetése. A szerződés 2. pontja megbízási díjat 600.000,- Ft + áfa összegben állapították meg. A szerződés 4. pontja tartalmazta a megbízott kötelezettségeit, a huroküzem, a karbantartás hibaelhárítás körében. A szerződés 2006. december 1. napján lépett hatályba és határozatlan időre szólt.

A 2006. március 7-én létrejött szerződés alapján az I. rendű perújított alperes 11 db hurokkötöző gépet készített és üzemelt be a III. rendű perújított alperesnek. A gépekkel a III. rendű perújított alperes ugyanolyan végterméket tudott előállítani, mint a saját gépeivel a perújító felperes. A gépek technológiája a piacon ismertté vált. 2006. június 1. napján a GZ0-0027 hurokkötözőgép I., 2006. augusztus 1. napján a GZ0-0028 hurokkötözőgép II., a

GZ0-0029 hurokkötözőgép III., a GZ0-0030 hurokkötözőgép IV., a GZ0- 0031 hurokkötözőgép V., a GZ0-0032 hurokkötözőgép VI., 2008. március 1. napján a GZ0-0036 hurokkötözőgép VII., a GZ0-0037 hurokkötözőgép VIII., a GZ0-0038 hurokkötözőgép IX., GZ0-0039 hurokkötözőgép X. és a GZ0-0040 hurokkötözőgép XI. került beüzemelésre. Nem ismert az az adat, hogy a III. rendű alperes ezekkel a gépekkel milyen módon (három műszakban vagy kevesebb időtartamban) dolgozott. Amennyiben teljes kapacitással dolgoztak valamennyi géppel, az a 2006. évben 84.000 db, a 2007. évben 187.200 db, a 2008. évben 304.200 db, 2009. évben pedig 343.200 db hurok gyártását tette lehetővé.

A gépeket a nyomozó hatóság 2010. november 12. napján lefoglalta, és ugyanebben az évben a III. rendű perújított alperes a saját gépeken történő hurokgyártást megszüntette, azt nem állította később sem vissza, de a meglévő hurokmennyiség értékesítését folytatta. A perújító felperes 2006. július 11-i feljelentése alapján gazdasági titok megsértése büntetnének

elkövetése miatt a **Városi Ügyészség tanú 2**-vel és a II. rendű perújított alperessel szemben vádat emelt, amelynek alapján a **Városi Bíróság** előtt **B.../2007.** szám alatt büntetőeljárás indult. Az eljárás során bevonásra került - az alapperben is kirendelt - **szakértő 1** igazságügyi szakértő, akinek a többször kiegészített szakértői véleménye ismeretében az ügyészség a vádat ejtette. A perújító felperesi sértett, mint pótmagánvádló 2009. augusztus 31. napján pótmagánvádat nyújtott be, amelynek folytán az eljárás folytatódott.

A felperesi társaságnál ebben az időszakban (is) általában három műszakban, többször a hét minden munkanapján dolgoztak. A társaság árbevétele 2006-2009. években hozzávetőlegesen 130.000.000 forinttal csökkent. Az általa értékesített hurkok eladási száma - alapvetően a kereslet-kínálat változása és kölcsönhatása következtében - folyamatosan változott, 2006-2008. között a 20/100-as hurkok értékesítése csökkent, majd 2011-ig jelentősen emelkedő tendenciát mutatott.

Az I. rendű perújított alperesi társaság 2011-től kezdődően tényleges tevékenységet nem folytatott, ezért az adóhatóság a társaság adószámát felfüggesztette, majd azt 2014. február 28. napjával törölte. Az I. rendű perújított alperesi társaság ellen jelen per folyamán, 2019. április 15. napjától felszámolási eljárás indult.

A III. rendű perújított alperesi társaság az eljárás alatt 2019. május 14. napján ugyancsak felszámolási eljárás alá került.

A **Városi Bíróság** 2009. október 14. napján hozott **B.../2007/183.** számú ítéletében **tanú 2**-t és a II. rendű perújított alperest is felmentette a társtettesként elkövetett gazdasági titok megsértésének büntette miatt emelt vád alól. A **Megyei Bíróság Bf.../2009/26.** számú végzésével az elsőfokú bíróság ítéletét mindkét vádlott vonatkozásában hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú bíróságot új eljárásra utasította.

Indokolása szerint a bűncselekmény akkor is megvalósul, ha a speciális műszaki (anyagi, eljárási) ismereteket nem a sértett gazdasági társaság találta ki, de titokként kezelte ezeket a széles körben nem ismert adatokat, ismereteket. Rögzítette, hogy a perújító felperes a **B Kft.** jogutódjának tekinthető abból a szempontból, hogy az új társaság a régi tevékenységének a folytatására jött létre, ezt erősítette meg a gépek megvásárlása is, ezáltal a Kft. által védett korábbi ismeretek, tudásanyag a perújító felperes üzleti titkává váltak. A gazdasági titoksértés megtörténte szempontjából a perújító felperes és a III. rendű perújított alperes gépeit kellett összehasonlítani, amely szakértői kompetencia.

Miután álláspontja az volt, hogy **szakértő 1** szakértői véleménye nem alkalmas az ügy elbírálásához, új szakértő kirendelését tartotta indokoltnak, amelyre az új eljárásban kerülhet sor.

A **Városi Bíróság** a B.../2011. számú - újraindult - eljárásban a másodfokú bíróság által meghatározott kérdésekben szakértői bizonyítást rendelt el, az Igazságügyi Szakértő és Kutató Intézetek (**település neve**)-i Intézete és **szakértő 2** bevonásával. Az együttesen eljáró szakértők első lépésként megvizsgálták a perújító felperes és a III. rendű perújított alperes - utóbb zár alá vett -hurokkötöző gépét, amely a korábbi polgári- és büntetőeljárásban eljárt **szakértő 1** igazságügyi szakértőhöz képest többletinformációk megszerzését tette lehetővé. A szakértők kérték továbbá a III. rendű perújított alperes gépének előállításához kapcsolódó iratanyag (ezen belül a beszerzési bizonylatok, műszaki dokumentáció) megküldését is. A 2011. október 25. napján kelt szakvélemény szerint:

- a „**felperesi gép**” és a „**III. rendű alperesi gép**” nem tekinthető azonosnak, a **III. rendű alperesi gép** nem másolata a **felperesi gép**nek

- a gyártott alkatrészek, valamint a vásárolt alkatrészeken végrehajtott módosítások, megmunkálások eltérőek voltak a két gépen, ugyanakkor egyértelmű volt az azonosság a gépek elvi szerkezeti, valamint műszaki és technológiai kialakításában, továbbá a legjelentősebb technológiai fázishoz felhasznált K-454 típusjelű F bálakötöző fej alkalmazásában is

- a bálakötöző adaptálása, egyes elemeinek konkrét kialakítása eltérő módon valósult meg
- a perbeli fejlesztés első lényegi állomása az automata üzemmódban, egyedi hurkokat gyártani

képes, ún. **felperesi 1. számú gép** volt

- a perújító felperes (és jogelődje) által a perbeli hurokkötöző gép kifejlesztésével, konkrét kialakításával kapcsolatban egyértelműen jelentkezett olyan - piaci értéket képviselő - üzleti titok, amelynek megőrzéséhez a vállalkozásnak érdeke fűződött

- a vádlottak az általuk kialakított **III. rendű alperesi gépek**nél egyértelműen felhasználtak olyan részeket, valamint elvi vagy gyakorlati megoldásokat, amelyeket a megvizsgált **felperesi gép** is tartalmazott

- a **III. rendű alperesi gépet** a vádlottak a **felperesi gépek** ismeretében, ezen ismeretek részbeni felhasználásával jelentősen gyorsabban és kevesebb járulékos költséggel képesek lehettek megvalósítani, más hasonló kivitelezésű hurokgyártó gépet a **felperesi gépek** ismerete nélkül is létre lehet hozni

- ilyen „szabad” géptervezésnél hasonló gép tervezése mintegy 1-1,5 évet venne igénybe, valamint jelentősen növekednének a tervezés és kialakítás (kísérletezés) költségei

- a **felperesi gép** vagy más, a **felperesi gép** egyes főbb egységeit alkalmazó gép kialakítása ezzel szemben fél év lenne.

A **Városi Bíróság** a 2012. január 24. napján kelt B.../2011/145. számú ítéletével a jelen per II. rendű perújított alperesét a vád alól felmentette, **tanú 2** vád szerinti bűnösségét megállapította, és ezért őt 2 év időtartamra próbára bocsátotta. A III. rendű perújított alperestől lefoglalt hurokgyártó gépek, mint bűnjelek lefoglalását megszüntette és rendelkezett a III. rendű perújított alperes részére történő kiadásról. Indokolása szerint a szakértői vélemény tartalma, valamint az eljárás során meghallgatott tanúk vallomása alapján megállapítható volt a perújító felperes üzleti titkának jogsértő felhasználása. A jelen per II. rendű perújított alperesének büntetőjogi felelősségét azért nem találta bizonyítottnak, mert - megfelelő szakmai tudás hiányában - nem tudta felhasználni a **perújító felperes cégénél** szerzett ismereteket, üzleti titkokat, szemben **tanú 2**-vel, aki rendelkezett ezzel a szakmai tudással, és akinek ilyen magatartása folytán a III. rendű

perújított alperes költség- és időmegtakarítást ért el a perújító felperesével azonos gép kifejlesztése, előállítása, és a piaci termelésre történő üzembe helyezése során.

A fellebbezés folytán eljáró **Törvényszék** a **Bf...**/2012. számú eljárásban a szakértői vélemény kiegészítését rendelte el. A szakértők a korábbi szakvéleményüket a lényegi kérdésekben változatlanul fenntartották.

A **Megyei Bíróság** előtt **G...**/2006. szám alatt indult perben a perújító felperes keresetében annak megállapítását kérte, hogy a **B Kft.** és a perújító felperes üzleti titkát az perújított alperesek tisztességtelen módon megszerezték, felhasználták és jogosulatlanul közzétették. Kérte, a bíróság tiltsa el a perújított I-II-III-IV. rendű alpereseket a további jogsértéstől, rendelje el a jogsértéssel előállított különleges eszközök és az alkalmazásukkal létrehozott áruk megsemmisítését, egyetemlegesen kötelezze az perújított I-II-III-IV. rendű alpereseket 787.962.000,- forint kártérítés megfizetésére, valamint azt, hogy a perújított I-II-III-IV. rendű alperesek részesítsék őt a vagyoni értékű gazdasági, műszaki, szervezési ismereteinek az elsajátításával és felhasználásával általuk elért gazdasági eredményben.

Keresetét az 1996. évi LVII. törvény (Tptv.) 4. § (1) és (2) bekezdésére, a 86. § (1) és (2) bekezdésére, a 88. § (1) bekezdésére, valamint a Ptk. 81. § (2) bekezdésére, 86. § (4) bekezdésére és a 87. § (2) bekezdésére alapította.

Előadta, hogy tevékenységének részét képező „profi hurok” és „profi clipsz” gyártása a saját fejlesztéssel készített olyan hurokgyártó célautomata berendezésekkel történik, amelyek a szabadpiaci forgalomban nem szerezhetők be, és a felhasználásukkal gyártott termékeket védjegy védi. Az általa működtetett univerzális jellegű célautomata berendezés és a gyártási technológia éveken át tartó, magas műszaki színvonalat képviselő csoportmunka eredményeként jött létre, saját finanszírozású és koordinálású fejlesztést követően nyerte el technológiai szintjét, fejlesztése jelenleg is folyamatos. A berendezések egyedi kialakításuk, alkatrészeik, valamint építési kombinációjuk miatt know-how-nak, azaz vagyoni értékű gazdasági, műszaki, szervezési ismeretek összességének minősülnek. Az I. rendű perújított alperes a vállalkozás keretében foglalkoztatott **tanú 2**, illetőleg a munkaviszonyban foglalkoztatott II. rendű perújított alperes személyén keresztül teljes körű adatokkal rendelkezett a **B Kft.** és általa alkalmazott technológiákról, az ehhez szükséges ismeretekről, tervrajzokról, termelési adatokról, vámolási-árképzési információkról, s a szállítói és vevői partnerekre is pontos rálátása volt. Az I. rendű perújított alperes az ily módon birtokába jutott üzleti titokkal védett know-how-nak minősülő ismereteket jogosulatlanul átadta a III. rendű perújított alperesnek. A III. rendű perújított alperes azokat ugyancsak jogosulatlanul felhasználva a termékeivel azonos termék (hurok) gyártásába kezdett, sőt magát a technológiát is több országban fogalmazza, melynek következtében a know-how gyakorlatilag közkinccsé vált. A III. rendű perújított alperes magatartása túlmutat a szabadpiaci versenyen, mert egy másik céghez fűződő fejlesztés és technológia eredményeit felhasználva lépett a piacra úgy, hogy közben e körben folytatott saját gazdálkodását titokvédelem alá helyezte. Az I. és III. rendű perújított alperesek tisztességtelen piaci tevékenysége és szellemi tulajdonának jogosulatlan megszerzése miatt a cégérték, a szellemi tulajdon csökkenéséből, valamint a III. rendű perújított alperes által elért eredményből, mint elmaradt haszonból eredő kára keletkezett. Ezen belül a cégérték csökkenéséből eredő kárt 612.962.000,- forintba, a szellemi tulajdonban bekövetkezett értékcsökkenés 175.000.000,- forintba, míg a III. rendű perújított alperes vonatkozásában a gépek jogosulatlan üzembe helyezésétől a tisztességtelen piaci tevékenység befejezéséig (a jogosulatlan állapot fennállásáig) terjedő időszakra a III. rendű perújított alperes által elért eredményt 4.000,- euró / gép / hó összegre tette. Hangsúlyozta, a fejlesztés folyamatában a **B Kft.**-t megillető vagyoni értékű jogokat a

gépek testesítették meg, amelyek adásvételi szerződéssel kerültek a részvénytársasághoz, és a gépek értékesítésének részeként a vagyoni értékű jogok átadása is megtörtént. Vitatta, hogy a fejlesztéssel létrejött technológiai, szervezési és gazdasági ismeretek összessége **tanú 2** szellemi terméke volt, és a II. és IV. rendű perújított alperesek marasztalását a 2006. évi IV. törvény (Gt.) 108. § (1) bekezdésében szabályozott mögöttes felelősségre alapította.

A **Megyei Bíróság G.../2006/112.** számú ítéletével a perújító felperes keresetét elutasította, és a perújító felperest perköltség megfizetésére kötelezte.

A fellebbezés folytán eljáró **Ítéltábla Gf.../2009/5.** számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. Indokolásában kiemelte, hogy „a perújító felperes a **B Kft.** hurokgyártó gépeit megvásárolta, azokon a kft. megszűnését megelőzően tulajdont szerzett, majd fejlesztéseket hajtott végre. Nem vitás, hogy a gépek tulajdonjoga és ehhez kapcsolódóan a hurokgyártó berendezéshez kapcsolódó ismeretek, majd a végrehajtott fejlesztések - az adásvételi szerződés megkötését, illetve a tulajdonjog megszerzését követő időponttól kezdődően - a perújító felperes üzleti titkának minősülnek. A perújító felperes személyéhez kötődő műszaki-technológiai ismeretanyag - „ahogyan” a hurokgyártást a perújító felperes folytatja - a know-how-jának tekinthető, ami pedig - miként azt az 51/5. szám alatt csatolt tanulmány a 30-34. oldalon kifejti - az üzleti titok speciális fajtájának minősül. /.../ A versenyjogi jogsértés szempontjából jelentőséggel nem az bír, hogy a műszaki szakmai ismeretek a perújító felperes üzleti titkának minősülnek-e, hanem a lényegi kérdés az, bizonyított-e, hogy az perújított alperesek a perújító felperestől tisztességtelen módon megszerezték bármilyen műszaki megoldást vagy sem. Bizonyította-e a perújító felperes azon állítását, hogy a III. rendű perújított alperes az általa kifejlesztett gépeken olyan műszaki megoldásokat alkalmaz, amelyet - az I. rendű perújított alperes által - tőle szerzett meg, holott azokat üzleti titokként kezelte. /.../ A perújító felperes tévesen értelmezte akként, hogy a kft-t korábban megillető üzleti titokvédelem, mint személyhez fűződő jogosultság tekintetében a **B Kft.** jogutóda lenne. A perújító felperest a gépekkel összefüggésben az üzleti titokvédelem attól az időponttól kezdődően illette meg, miután azokat megvásárolta; csak olyan magatartás lehetett volna alkalmas az üzleti titoksértés megvalósítására, amelyet - a perújított alperesek bármelyike - ezt követő időszakban fejtett volna ki.”

A felperes felülvizsgálati kérelme folytán eljáró Legfelsőbb Bíróság a **Gfv.../2010/12.** számú ítéletével a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta.

A perújító felperes perújítási kérelmében az **Ítéltábla Gf.../2009/5.** sorszámú ítéletével jogerőre emelkedett, a **Törvényszék G.../2006/112.** számú ítéletének hatályon kívül helyezését és az I-IV. rendű perújított alpereseknek a kereset szerinti marasztalását kérte.

Az I-IV. rendű perújított alperesek érdemi ellenkérelme a perújítási kérelem elutasítására, másodlagosan a jogerős ítélet hatályában fenntartására és a perújító felperesnek perköltségben való marasztalására irányult.

A **Törvényszék G.../2012/7.** számú végzésével a per tárgyalását a **Városi Bíróság B.../2011.** számú ügy jogerős befejezéséig felfüggesztette, azonban az **Ítéltábla Gpkf.../2012/2.** számú végzésével ezt a határozatot hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú bíróságot az eljárás folytatására és új határozat hozatalára utasította. A **Törvényszék a G.../2012/3.** számú végzésével a perújítást megengedte, amely határozatot az **Ítéltábla Gf.../2012/2.**

számú végzésével helybenhagyott. Indokolásában kiemelte, hogy „az alapperben eljárt **szakértő 1** által készített szakvéleményhez képest a büntetőeljárásban kirendelt új szakértők a kérdéses gépeket eltérő vizsgálati módszerrel vizsgálták meg /.../ lehetőségük nyílt a részletesebb és teljesebb összehasonlító és elemző vizsgálatok elvégzésére a gépek egyes konkrét műszaki részleteit is. Ezen túl az új szakértők specifikusabb szakértelemmel rendelkeznek mind a műszaki kérdésekben, mind az iparjogvédelem területén.

Lényeges különbség, hogy komplex ismereteik alapján arra az álláspontra helyezkedtek, hogy az első fejlesztési állomásnak az ún. 1. számú **felperesi gépet** kell tekinteni, szemben **szakértő 1** megállapításaival, aki ezt a gépet fejlesztési előkészületként értékelte, és az első fejlesztési szintnek az ún. X gépet tekintette."

A **Törvényszék** a G.../2012/75. számon közbenső ítéletet hozott, amelyben megállapította, hogy a perújító felperes keresetének jogalapja az I-II-III-IV. rendű perújított alperesekkel szemben fennáll. Ezt azzal indokolta, hogy büntetőeljárás anyaga a jelen perben is felhasználható, ugyanis az ott beszerzett és többször kiegészített szakértői vélemény, valamint a tanúk vallomása olyan bizonyítási eszközök, amelyek a perújító felperesi keresettel érintett jogvita elbírálásában is támpontot nyújtanak. Az Igazságügyi Szakértői és Kutató Intézetek (**település neve**)-i Intézete és **szakértő 2** a gépeket **szakértő 1**-től eltérő vizsgálati módszerrel vizsgálták meg, egyben lehetőségük nyílt a részletesebb és teljesebb összehasonlító és elemző vizsgálatok elvégzésére a gépek egyes konkrét műszaki részleteit érintően is. Az új szakértők specifikusabb szakértelemmel rendelkeznek mind a műszaki kérdésekben, mind az iparjogvédelem területén, és ezen - komplexnek tekinthető - ismereteik alapján jutottak eltérő álláspontra **szakértő 1**-hez képest, legfőképpen abban, hogy az első fejlesztési állomásnak az ún. 1. számú **felperesi gépet** tekintették.

Utalt arra is, hogy a közbenső ítélet meghozatala előtt könyvszakértőt rendelt ki arra, hogy az I. és III. rendű perújított alperes könyvelési anyagaiból feltárható-e a **III. rendű alperesi gép** fejlesztési folyamata, ezzel kapcsolatosan az perújított alpereseknél milyen költségek és ráfordítások jelentkeztek, és a létrehozott eszközök kinek a beruházásában jöttek létre, kinek a nyilvántartásában szerepelnek. A kirendelt könyvszakértő érdemi munkát nem tudott végezni, mert az I. rendű perújított alperes nem adott át a szakvélemény elkészítéséhez kapcsolódó dokumentumokat, a III. rendű perújított alperes pedig arra hivatkozott, hogy saját fejlesztési tevékenységet nem folytatott, a hurokgyártó gépek fejlesztése kizárólagosan az I. rendű perújított alperessel megkötött vállalkozási szerződés keretében folyt. A perújított I-II-III-IV. rendű alperesek nem tudtak felmutatni - a kísérletezéshez, kutatáshoz kapcsolódó - költségeikre, számviteli elszámolásaikra vonatkozó anyagokat, azaz a hasonló gépek kifejlesztéséhez a szakértők szerint szükséges, hozzávetőlegesen 1-1,5 évben meghatározható fejlesztési időt. A büntetőeljárásban kirendelt szakértők is hangsúlyozták szakvéleményükben, hogy „azt is meg kell jegyeznünk, hogy a jövőben sem látunk lehetőséget a jelenleginél jelentősen részletesebb műszaki dokumentumok beszerzésére, mivel a szakértői eljárás során az erre vonatkozó (kiegészítő) kéréseinknek a felek (különösen a vádlottak és a **III. rendű alperes**) csak igen kis mértékben, vagy nem tettek eleget." A **Törvényszék** részletesen indokolta azt is, hogy a bekövetkezett kárért valamennyi perújított alperes felelőssége fennáll.

Az **Ítélet** a Gf.../2014/3. számú ítéletével az elsőfokú bíróság közbenső ítéletét megváltoztatta, és az alapperben hozott ítéletet hatályában fenntartotta. Visszautalt az alapperben jogerősen elbírált jogkérdésekre (a perújító felperes nem jogutódja a **B Kft.**-

nek; a **B Kft**-t megillető üzleti titok személyhez fűződő jogosultság, amely a cég jogutód nélküli megszűnésével megszűnt; a felperes üzleti titkot, mint vagyoni értékű jogot ezért nem szerzett, a perújító felperes üzleti titka a **felperesi gép** megvásárlását követően végrehajtott fejlesztésekre terjed ki), és azt a következtetést vonta le, ha az első gép az 1. számú **felperesi gép** volt, nem bizonyított az, hogy a perújított alperesek az üzleti titkot a gép értékesítését követően a perújító felperestől szerezték meg.

A Kúria a **Pfv.../2018/4.** számú rész- és közbenső ítéletében az **Ítéltábla Gf.III.30.276/2014/3.** számú ítéletét hatályon kívül helyezte, a **Törvényszék G.../2012/75.** számú közbenső ítéletét részben megváltoztatta akként, hogy az alábbi keretben az **Ítéltábla Gf.../2009/5.** számú jogerős ítéletét - a **Megyei Bíróság G.../105.** számú ítéletére kiterjedően - hatályon kívül helyezte, és megállapította, hogy az I.-II-III-IV. rendű perújított alperesek megsértették a perújító felperesnek az ún. „1. számú **felperesi gép**”-hez kapcsolódó műszaki-gazdasági-szervezési ismerethez (know-how), mint üzleti titokhoz fűződő jogát. A **Törvényszék G.../2012/75.** számú közbenső ítéletét a kártérítés megfizetése iránti kereset jogalapja tekintetében helybenhagyta, azzal a pontosítással, hogy az I-II-III-IV. rendű perújított alpereseket kártérítési felelősség terheli a fenti titoksértéssel a perújító felperesnek okozott kárért. Ezt meghaladóan a **Törvényszék G.../2012/75.** számú közbenső ítéletét hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasította.

Határozata indokolásában rámutatott, a perújításban hivatkozott ún. együttes szakvélemény alapján megállapítható, hogy a felperes által a **B Kft.**-től megvásárolt gépek (azaz az ún. „1. számú **felperesi gépek**”) már hordoztak olyan műszaki-gazdasági-szervezési ismereteket (know-how-t), amelyeknek jogszerű felhasználója - a 2003-2004. adásvétel jogcímén reá háramlott tulajdonjogra tekintettel - a felperes volt. Nem a felperes által meg nem szerzett ún. „**X gép**” hordozta elsőként a védett ismereteket, hanem a korábbi gép. A felperes üzleti titka nem csak a **felperesi gép** megvásárlását követően általa végrehajtott fejlesztésekre terjed ki, hanem a megvásárláskor az ún. „1. számú **felperesi gép**” által megtestesített műszaki-technológiai ismeretekre is. Az I. rendű és III. rendű alperesek közötti, 2006. március 7-én kelt vállalkozási szerződés volt az a jogügylet, amelyben az I-II. és IV. rendű alperesek az üzleti titkot a Tptv. 4. § (1) bekezdését megsértve, tiltott módon a III. rendű alperesnek jogosulatlanul átadta, a III. rendű alperes pedig ugyanilyen módon megszerezte.

Kiemelte, hogy a perújító felperes által érvényesített igényeket az elsőfokú bíróságnak egyenként és részletesen kellett volna vizsgálnia, amely nem mindegyik kereseti kérelem vonatkozásában történt meg, és az érvényesített igények nem mindegyikénél választható el az érdemi döntésben a jogalap és a mennyiség (összegezés) kérdése. Miután a felperes üzleti titkának megsértése valamennyi alperes részéről megállapítható, az alapperbeli jogerős - keresetet teljes egészében elutasító - ítéletet ebben a részben hatályon kívül helyezte, és részítélettel megállapította a jogsértés (1. számú kereseti kérelem) tényét. A jogsértéstől eltiltás (2. számú kereseti kérelem) tekintetében az elsőfokú bíróság határozata hiányos volt, sem a jogsértés ismétlődését, sem e vonatkozásban az alperesek egyenkénti érintettségét nem vizsgálta. Ugyancsak nem tisztázott a jogsértéssel előállított eszközök és áruk megsemmisítésére irányuló 3. számú kereseti kérelem. A kártérítési igény (4. számú kereseti kérelem) jogalapját a Kúria az elsőfokú bírósággal egyezően, valamennyi alperes tekintetében fennállónak ítélte, de a közbenső ítéleti rendelkezést ebben a körben pontosította. A kártérítési igény kapcsán az eljárást az egyes kártérítési összetevők összegezéséről az elsőfokú bíróságnak folytatnia. Az elért vagyoni eredményben való részesítés (5. számú kereseti kérelem) körében az

elsőfokú bíróság ítélete- indokolás hiányban - nem volt érdemben elbírálható. Tisztázni kell, hogy az elért vagyoni előny melyik alperes oldalán értelmezhető, milyen konkrét formában jelent meg, továbbá a „résztétel” milyen módon történhet meg.

Az új eljárásban az elsőfokú bíróság felhívta a perújító felperest, hogy a Kúria határozatának megfelelően a perújítási kérelmét módosítsa és a bizonyítási indítványait jelölje meg.

A perújító felperes a módosított perújítási kérelmében (6. sorszám) - az 1. számú kereseti kérelem kivételével, amelyet a Kúria rész- és közbenső ítélete eldöntött - a következőket kérte:

Továbbra is kérte valamennyi perújított alperes eltiltását a további jogsértéstől arra hivatkozással, hogy az I. és III. rendű perújított alperesek létező gazdasági társaságok, a II. és IV. rendű perújított alperesek pedig az I. rendű perújított alperes tagjai, akik nincsenek elzárva attól, hogy a kifogásolt jogsértést, ezen belül konkrétan a perújító felperesi védett ismeretek felhasználásával a hurokkötöző gépek gyártását, illetve a gépekkel a hurokgyártást megismételjék (2. számú kereseti kérelem),.

A perújító felperes kérte kötelezni a III. rendű perújított alperest a 2006. június 1. napján üzembe helyezett

- GZ0-0027 hurokkötözőgép I.

a 2006. augusztus 1. napján üzembe helyezett

- GZ0-0028 hurokkötözőgép II.

- GZ0-0029 hurokkötözőgép III.

- GZ0-0030 hurokkötözőgép IV.

- GZ0-0031 hurokkötözőgép V.

- GZ0-0032 hurokkötözőgép VI.

a 2008. március 1. napján üzembe helyezett

- GZ0-0036 hurokkötözőgép VII.

- GZ0-0037 hurokkötözőgép VIII.

- GZ0-0038 hurokkötözőgép IX.

- GZ0-0039 hurokkötözőgép X.

- GZ0-0040 hurokkötözőgép XI.

megsemmisítésére akként, hogy azok veszélyes hulladék megsemmisítésére is alkalmas MÉH-telepre történő leadásával a gépek további használata és üzemeltetése kizárható legyen. Kérte kötelezni a III. rendű perújított alperest a megsemmisítés fenti módjának okirattal történő

igazolására. Ezen kereseti kérelmét azzal indokolta, hogy a III. rendű perújított alperes többszöri felhívás ellenére sem szolgáltatott információt a 11 darab hurokkötözőgép sorsáról, az állítólagos selejtezésre irányuló előadás alátámasztására semmilyen okirati bizonyítékot nem szolgáltatott. A gépek a felperes üzleti titkának felhasználásával készültek, azok további használatától a III. rendű perújított alperest el kell tiltani (3. sz. kereseti kérelem).

A perújító felperes kérte az I-II-III-IV. rendű perújított alperesek egyetemleges kötelezését kártérítés jogcímén 939.764.000 forint, valamint ezen összeg 2007. január 1. napjától kezdődően a kifizetés napjáig járó törvényes mértékű kamat megfizetésére.

E kereseti kérelmét alapvetően a **szakértő 3** igazságügyi szakértő által közölt, valamint a perben beszerzett további bizonyítási adatokra alapította. Utalt arra, hogy a szakértő több kérdést azért nem tudott pontosan megválaszolni, mert a perújított alperesek - különösen a

III. rendű perújított alperes - többszöri bírói felhívásra sem szolgáltatott a válaszához, a pontosabb számítások elvégzéséhez szükséges gyártási és kereskedelmi adatokat.

A kártérítési igényén belül a társaság vagyoni értékében bekövetkezett változásból eredő kárt 1.003.039.441 forintban, a III. rendű perújított alperes gépértékesítésből származó jogosulatlan hasznát 346.764.816 forintban, az elmaradt üzleti érték növekedés összegét 106.063.000 forintban határozta meg, amely meghaladja az általa kért összeget, de kereseti kérelme összecsúszását nem emelte fel (4. számú kereseti kérelem).

A perújító felperes kérte a III. rendű perújított alperest az általa elért vagyoni előnyből történő részesítés jogcímén 570.918.485 forint az I-II. és IV. rendű perújított alpereseket ugyanezen a jogcímen egyetemlegesen 88.126.220 forint megfizetésére kötelezni.

Utalt arra, hogy **szakértő 3** szakértői véleményében fellelhető esetleges hiányosságok kiküszöbölése céljából szakértői intézet kirendelését tartja szükségesnek, kivéve, ha a törvényszék úgy ítéli meg, hogy a hiányosságok az alperesi adatszolgáltatási kötelezettség elmulasztására vezethetők vissza. A szakértő csupán a nemzetközi piacon bekövetkezett hurok árváltozások tekintetében állította azt, hogy az több tényező együtthatása miatt következhetett be, minden más bizonytalan szakértői vélemény a perújított alperesi adatszolgáltatások elmulasztására vezethető vissza (5. sz. kereseti kérelem).

Utalt arra is, hogy a Kúria rész- és közbenső ítéletének 52-53. pontja egyértelműen kimondta, nem a perújító felperes által meg nem szerzett ún. „X gép” hordozta elsőként a védett ismereteket, hanem a korábbi gép. A perújító felperes üzleti titka nem csak a **felperesi gép** megvásárlását követően által a végrehajtott fejlesztésekre terjed ki, hanem a megvásárláskor az ún. „1. számú **felperesi gép**” által megtestesített műszaki-technológiai ismeretekre is.

Az I-II-III-IV. rendű perújított alperesek érdemi ellenkérelme - a Kúria által elbírált kereseti kérelmen túl - a kereset teljes elutasítására, azaz az alapperben hozott ítélet hatályában tartására irányult.

Az I-II. és IV. rendű perújított alperesek a Kúria által elbírált 1. számú kereseti kérelem tekintetében arra hivatkoztak, annak a megállapításnak a tartalmát, amely szerint a perújított I-II-III-IV. rendű alperesek megsértették a felperesnek az ún. „1. számú **felperesi gép**”-hez kapcsolódó műszakigazdasági- szervezési ismerethez (know-how), mint üzleti titokhoz fűződő jogát, az együttes szakvélemény határozza meg. Ebből kiemelték, hogy a jelentős előnynek tekintett, a **perújító felperes** által (feltételezhetően) elsőként alkalmazott megoldás szerinti technológia más gépeken is ismert volt, a **III. rendű alperesi gépek** és a **felperesi gépek** nem másolatai egymásnak, a perbeli gyártási funkciót teljesítő más kivitelű hurokgyártó gépet a **felperesi gépek** ismerete nélkül is létre lehet hozni, és ez becslésük szerint fél évet venne igénybe. Ebből arra a következtetése jutottak, hogy nem a gépgyártás egésze tekinthető jogsértőnek, hanem a K-454 kötözőfej alkalmazása.

Kifejtették azt is, hogy a perújító felperes eredetileg csak a 20/100-as hurok know-how-jának megsértése miatt indított eljárásokat, amelyhez képest

- az 1. számú **felperesi gép** nem gyártott 20/100-as hurkot, csak 19/100-asat
- azon nem K-454 kötözőfej volt, hanem **D cég féle** kötözőfej
- ezt a gépet a perújító felperes maga is vásárolta
- ezt a gépet a **B Kft.** soha nem adta el a perújító felperesnek, ezt számlával nem igazolták
- ez a gép nem automata gép volt, és nem huroktekercset gyártott
- az 1. számú **felperesi gép** által gyártott egyedi akasztóhurkot a perújító felperes a III. rendű perújított alperesnek értékesítette, aki ekkor már nem csak a felperes, hanem a **G** és a **K** hurkait is értékesítette. A III. rendű alperes - amíg a felperesi jogelőd az 1. számú **felperesi géppel** termelt - saját készítésű hurkot nem is értékesített, tehát a felperesnek

nem lehetett kára ebben az időszakban, éppen a felperes szorította ki a III. rendű alperest a piacról.

Utaltak arra is, a perújító felperes többször is kifejtette az alapeljárás során, hogy nem az első gép beszerzése a per tárgya, hanem a 2005. decemberében meglévő vagyoni értékű know-how, és hogy a fejlesztési folyamatnak van jelentősége, amelyhez 2005-ben jogszerűtlenül került a III. rendű perújított alpereshez.

A 2. számú kereseti kérelem elutasítását arra hivatkozva kérték, hogy az I. rendű perújított alperes gyártó volt, termelési tevékenységet soha nem végzett, 2010. óta egyáltalán nem működik, jelenleg adószámmal sem rendelkezik (a per során az I. rendű perújított alperes felszámolás alá került). A II. és IV. rendű perújított alperesek nem rendelkeznek olyan ismeretekkel, amelyek az ilyen tevékenységekhez szükségesek.

A 4. számú kereseti kérelemmel összefüggésben arra hivatkoztak, hogy a perújító felperes az őt terhelő bizonyítási kötelezettségnek nem tett eleget, általa megjelölt kártérítési összegek légből kapott adatok, nincsenek okozati összefüggésben a megállapított jogsértéssel, és nem felelnek meg a **szakértő 3** által készített szakvélemény megállapításainak sem.

Az 5. számú kereseti kérelem kapcsán kifejtették, a perújító felperes nem tette meg a Kúria által megkövetelt tényállításokat, nincs összepszerűségi levezetés, csak a mérlegadatokkal ellentétes, feltételezett adatokon nyugvó számítás. Az I. rendű perújított alperes éves adóbevallásai alapján határozható meg az elért vagyoni előny, amely 2007-ben 1.125.000 forint, 2008-ban 994.000 forint, 2009-ben 458.000 forint, 2010-ben 214.000 forint, 2011-ben -1.333.000 forint, majd 2012-től kezdődően 0 forint. Mindemellett az I. rendű perújított alperes egyéb tevékenységet is végzett, amely nem képezi a per tárgyát, de jelentős árbevétele származott belőle a cégnek.

Utaltak arra is, hogy az együttes szakvélemény már idézett megállapításai alapján legfeljebb a III. rendű perújított alperes által megkezdett termelési időszak első hat hónapja az, amely alatti haszon a perújító felperesi kereset alapján jogszerűen követelhető lenne. Ezen időszakban ugyanakkor - a perújító felperesi kimutatás szerint is - csupán 6 db gépet aktiváltak, ebből 5 gépet 2008. augusztusában.

A know-how nem lehet tárgyi eszköz, és annak az értéke nem lehet azonos a hurokgyártáshoz használt gépek bekerülési árával, ebből következően a perújító felperes nem számolhat sem a K, sem az L gépek árával. A szakértő is megállapította, ha a **III. rendű alperesi gép** nem másolata a **felperesi gépnek**, akkor a szellemi tulajdonban bekövetkező értékcsökkenést ennek alapján megállapítani nem lehet. Az összepszerűség legfeljebb úgy lett volna meghatározható, ha ismert a perújító felperes teljes szellemi tőkéjének értéke, a teljes know-how-n belül ismert a műszaki know-how aránya, és ezen belül az átadott tudás részaránya is. A perújító felperes 2006. március 7. napján kelt szerződésre hivatkozása ugyancsak alaptalan, hiszen annak a helyébe két másik megállapodás lépett, amelyben a gépgyártásra vonatkozó tudás mellett egyéb tudás is szerepelt.

A III. rendű perújított alperes érdemi ellenkérelme - a Kúria által elbírált kereseti kérelmen túl - a kereset teljes elutasítására, azaz az alapperben hozott ítélet hatályában tartására és a perújító

felperesnek perköltségben történő marasztalására irányult.

A 4. számú kereseti kérelem kapcsán kiemelte, a kirendelt szakértő nem azért nem tudott a kérdésekre válaszolni, mert a perújított alperesek nem szolgáltatott adatot, mert a szakértő szerint az alperesi adatok ismertsége esetében sem lehetne megbecsülni a perújító felperes által elérhető termelési vagy értékesítési mennyiséget, azaz nem a perújított alpereseknek felróható a kárösszeg bizonyítatlansága, azt nem lehet a terhükre

értékelni. Téves az a perújító felperesi megoldás, hogy a kárigényét részben a saját know-how-ja értékcsökkenésére alapozza, mert a know-how érték számításánál az L gépek értékét veszi alapul, amellyel a perújító felperes gépei nem egyenértékűek.

Az 5. számú kereseti kérelemmel összefüggésben ugyancsak az L gépek az alapok, másfelől a terhére maximális kapacitásból indul ki, annak megalapozottságát azonban nem bizonyította. Még ha ez bizonyított is volna, az azonban már semmiképpen sem, hogy a perújító felperes ebből a mennyiségből mennyit tudott volna legyártani, és abból értékesíteni.

A perújító felperes a saját cége értékének csökkenése tekintetében nem rendelkezik keresetösség joggal, hiszen a cégérték a perújító felperes tulajdonosainak vagyonába tartozik. A perújító felperes kárigényét nem tudta bizonyítani, sőt a kirendelt szakértő a cég értékének növekedését állapította meg.

Utalt arra is, hogy a perújító felperes a per tárgyát képező időszakban maximális kapacitással

dolgozott, tehát az általa termelt mennyiségen felül akkor sem tudott volna gyártani, és többletbevételt elérni, ha a perújított alperesek nem végeznek huroktermelést. Ezt a perújító

felperesi törvényes képviselő is elismerte a 2016. december 14. napján megtartott tárgyaláson.

Vitatta a jogellenesség és az esetleges kár bekövetkezése közötti okozati összefüggés meglétét is.

Az elsőfokú bíróság ítéletében az **Ítélet Tábla Gf.../2009/5.** sorszámú jogerős ítéletét részben hatályon kívül helyezte. Kötelezte az I. és II. r. perújított alpereseket, egyetemlegesen fizessenek meg a perújító felperesnek 480.000.000,- Ft-ot, valamint ennek 2007. március 15. napjától járó késedelmi kamatát. Kötelezte a II. és IV. r. perújított alpereseket, amennyiben az I. r. perújított alperessel szemben vezetett végrehajtás részben vagy egészben eredménytelen, annak igazolását követő 15 napon belül a III. r. alperessel és egymással egyetemlegesen fizessék meg a fenti vagy az abból fennmaradó összeget, valamint annak 2007. március 15. napjától járó késedelmi kamatát. Kötelezte I. r. alperest, fizessen meg a perújító felperesnek a jogsértéssel elért vagyoni előnyből való részleltetés címén 84.626.220,- Ft-ot. Kötelezte a II. r. és IV. r. perújított alpereseket, ha az I. r. alperessel szemben vezetett végrehajtás részben vagy egészben eredménytelen, annak igazolását követő 15 napon belül egyetemlegesen fizessék meg a fenti vagy az abból fennmaradó összeget. Kötelezte III. r. perújított alperest, fizessen meg a perújító felperesnek a jogsértéssel elért vagyoni előnyből való részleltetés címén 570.918.485,- Ft-ot. Ezt meghaladóan az **Ítélet Tábla Gf.../2009/5.** sorszámú jogerős ítéletét hatályában fenntartotta. Rendelkezett a 15.G.20.467/2016/4. számú biztosítási intézkedésével elrendelt pénzkövetelés biztosításának megszüntetéséről is.

Döntését az alábbiak szerint indokolta.

Az első kereseti kérelem kapcsán utalt a Ptk. 86. § (1), valamint a Tptv. 4. § (1) bekezdésére, és arra, hogy a Kúria rész- és közbenső ítéletében megállapította, az alperesek megsértették a felperesnek az ún. 1. sz. **felperesi gép**hez kapcsolódó műszaki, gazdasági szervezési ismerethez, mint üzleti titokhoz fűződő jogát. A Kúria kiemelte, a felperes által a **B Kft.**-től megvásárolt gépek - az ún. 1. sz. **felperesi gépek** - már hordoztak olyan műszaki, gazdasági szervezési ismereteket, amelyeknek jogszerű felhasználója az adásvételi szerződés folytán a felperes volt, továbbá nem a felperes által meg nem szerzett ún. **X gép** hordozta elsőként a védett ismereteket. A felperes üzleti titka nemcsak a vásárlást követő fejlesztésekre, hanem a megvásárláskor már fennálló know-howra is

kiterjedt, ez a felperes speciális üzleti titka, és az I. és III. r. perújító alperesek közötti 2006. március 7-i vállalkozási szerződés volt az a jogügylet, amelyben az I. r. alperes a felperest megillető ún. 1. sz. **felperesi gép**ben már megtestesült és a tulajdonává vált know-how üzleti titkot a Tptv. 4. § (1) bekezdését megsértve tiltott módon a II. r. alperesnek jogosulatlanul átadta, azt a III. r. alperes ugyanilyen módon megszerezte. Mindezek miatt a jogsértés tényét az alperesek jelen eljárásban már nem vitathatták, azonban továbbra is kérdés volt, hogy az 1. sz. **felperesi gép**hez kapcsolódó know-how, mint üzleti titok ténylegesen milyen gazdasági, műszaki-szervezési ismereteket takar. A bizonyítási eljárás adataiból - különösen az együttes szakvéleményből - megállapíthatóan a felperes által védett, jelen perrel érintett és vagyoni értékkel bíró know-how is egy hosszadalmas alkotó jellegű tevékenység eredményének tekinthető, döntően műszaki jellegű komplex ismereteket, gyakorlati tapasztalatokat tartalmazó ismeretanyag, melynek felhasználása a tulajdonos rendelkezésétől függ. Ennek a know-how-nak az alperesek általi felhasználása, megszerzése, hasznosítása a felperes pénzügyi, gazdasági, piaci érdekeit érintette.

Az I., II., valamint IV. r. alperesek védekezése arra irányult, hogy nem a gépgyártás egésze jogellenes, hanem a kötözőfej alkalmazása, melynek ismerete nélkül kb. 6 hónap lett volna az az időtartam, amely alatt a gépfejlesztés ugyanarra a szintre a kötözőfej nélkül is eljuthatott volna. Az együttes szakvélemény ugyanakkor rögzítette, a gépen előállított termékek alapanyaga, a hurkok alapméretei, a termék egyéb műszaki specifikációja, a gépek közelítő teljesítményadatai alapvetően azonosak voltak, ezért a III. r. alperesi gép elvi felépítése az alkalmazott technológiai megoldások, valamint maga a termék a **felperesi gépekkel** alapvetően azonos. A szakvélemény azt is kifejtette, hogy egy speciális egyedi kötözőegység megtervezése és kivitelezése minimum egy évet igényelt volna, mely speciális fejlesztés, jelentős tervezési és gyártási költséggel járt volna együtt. A 2005-2006. években a hasonló jellegű gépeket elvileg bárki képes lett volna előállítani, melyhez 1-1,5 év kellett volna. Ha a gyártó rendelkezik a célnak megfelelő kész kötözőegységgel, akkor ehhez mintegy fél év elegendő lehetett volna. Ebből kitűnően az I., II. és IV. r. alperesek védekezése annyiban helytálló, hogy a két gép nem tekinthető azonosnak, nem a **felperesi gépet** másolta le és adta át az I. r. alperes a III. r. alperesnek, kétséget kizáróan csak a gépgyártás bizonyos fázisaihoz nyújtott segítséget. A szakvélemény megállapította, egy konkrétan megvalósult konstrukció kivitelezési dokumentációja értéket képviselt a gyártó számára, mert innovációs és konstrukciós munkát takar, melynek eltulajdonítása és saját gyártásban történő alkalmazása az azt lemásoló és felhasználó számára idő- és költségmegtakarítást jelent akkor is, ha az eltulajdonító egyébként maga is alvállalkozók bevonásával képes lenne az adott berendezések közel azonos műszaki értéket és terméket képviselő célgép létrehozására. Utalt a bírói gyakorlatra, hogy a know-how vagyoni értékkel bíró megoldás, annak tárgya maga a termék nem lehet, hanem a termék előállítására vonatkozó eljárási ismeret feltéve, ha megfelel a know-how egyéb kritériumainak (Fővárosi Ítéltábla 8.Pf.21.223/2008/4.). A jelen per tárgyát sem a **felperesi gép** képezte, mint know-how és nem is csak a kötözőfej, hanem a komplex ismeretanyag. Ezért a védett ismeret olyan gyakorlati megoldást eredményező ismeretben, tapasztalatban megnyilvánult teljesítmény, amely üzleti titok. Ezért a Tptv. 86. § (2) bekezdés a) pontján alapuló jogsértés megállapításának és annak jogkövetkezményeit illetően annak van jelentősége, hogy ezt a komplett ismeretanyagot, a felperes üzleti titkát a III. r. alperes - az I., II. és IV. r. alperesek jogsértő magatartása következtében - jogellenesen megszerezte, és azt felhasználva kezdte meg az ehhez kapcsolódó hurokgyártási tevékenységet.

Ezt követően a Tptv. 86. § (2) bekezdés b) pontja szerinti második kereseti kérelmet illetően kiemelte, a felperes által sem vitatott bizonyítási adatok szerint az I. r. alperes

2010. óta nem folytat gazdasági tevékenységet, adószáma felfüggesztésre került, majd azt az adóhatóság 2012. február 28. napjától törölte, vele szemben 2019. április 15. napjától felszámolási eljárás indult. A III. r. alperes a hurokgyártást megszüntette, azt utóbb sem állította vissza. Arra nem merült fel adat, ilyenre a felperes sem hivatkozott, hogy az I. r. alperes, valamint annak tagjai a II., IV. r. alperesek a felperes védett ismereteit a III. r. alperesen kívül másnak átadták, vagy legalább azt megkísérelték. Nem állapítható meg ezért, hogy a jogsértést az alperesek bármelyike folytatta, vagy a III. r. alperes akár más személy irányában megismételte. A jogsértés súlyos, de a jogsértés óta eltelt idő, valamint az az alatt tanúsított alperesi magatartás nem indokolja a jogsértéstől való eltiltás szankció alkalmazását.

A Tptv. 86. § (2) bekezdés d) pontja szerint harmadik kereseti kérelemmel kapcsolatban a III. r. alperes többször hivatkozott arra, hogy a gépek működésképtelenek a lefoglalást követően, azokat 2014. évben selejtezte, melyet okirattal kívánt bizonyítani, mely szerint a gépeket 2014. december 31. napjával a könyveiből kivezette. Utalt arra, a selejtezés könyvelési technika, ugyanakkor nem vitathatóan a gépek a III. r. alperes tulajdonában és birtokában voltak. Az is megállapítható, hogy a III. r. alperes a hurokgyártást hosszú évek óta nem végzi, és a selejtezés is megtörtént, azonban ezek még nem jelentik azt, hogy a gépek ne lennének fellelhetőek. Önmagában a gépek fizikai léte nem elegendő, ahhoz arra is szükség van, hogy az ítélethozatalkor fennálló sérelmes helyzetről legyen szó, melyet erősít a Tptv. 86. § (2) bekezdés d) pontja is, melyhez képest a bizonyítási adatok csak egy korábbi sérelmes helyzetre utalnak vissza. Ezért ezt a kereseti kérelmet elutasító rendelkezést hatályában fenntartotta.

A negyedik, kártérítés megfizetésére irányuló kereseti kérelem körében rögzítette, az alperesek közös károkozónak minősülnek, mert a jogellenesség az alperesek közös akarattal megvalósított tevékenysége eredményeként következett be. A Tptv. 86. § (2) bekezdés e) pontjára alapított kártérítési igény vizsgálatakor a Ptk. 339. § (1), valamint 355. § (1) és (4) bekezdését, valamint 359. § (1) bekezdését alkalmazta.

A kártérítés törvényi feltételei közül a jogellenes magatartást a Kúria megállapította, továbbá azt is, hogy az alperesek nem tudtak a felróhatóság alóli kimentést eredményező bizonyítást felajánlani. Ezért a kár összegét, mint a kártérítés szükségképpen elemét vizsgálta, továbbá a jogellenes magatartás és a kár közötti okozati összefüggés fennálltát. A kárfelelősség összegszerű megállapítása céljából **szakértő 3** szakértőt rendelt ki, és kiegészített szakvéleményét a kártérítés összegének elbírálása körében ítélezése alapjául elfogadta.

Rámutatott, az nyilvánvaló, hogy másik piaci szereplő ugyanazon termékkel történő megjelenése a hazai és nemzetközi piacon nagy valószínűséggel negatív irányban hat a piac korábbi szereplőjének értékesítésére, az bevételcsökkenést, ezáltal akár a cég értékének visszaesését is eredményezheti. A szakértői véleményből megállapíthatóan a huroktermékek világpiacáról átfogó információ sem az interneten, sem egyéb forrásból nem szerezhető be, nem ismert, hogy milyen számú gyártó és forgalmazó van a piacon. A szakértő arra is utalt, hogy a felperes által készített Vállalatértékelés című dokumentum az őt ért vagyoni hátrány meghatározása alapjaként nem fogadható el. Az ebben rögzített módszer a nemzetközi sztenderdeknek és mértékadó szakirodalomban írtak sem felel meg. Ezekből az a következtetés nem vonható le, hogy a felperes cégértéke növekedése miatt jogszerűen nem érvényesíthet igényt, a kártérítés összegszerűsége szempontjából valójában azt kellett vizsgálni, ha a III. r. perújított alperes által gyártott hurkokat a perújító felperes gyártotta volna, és azokat ő értékesíti, akkor mennyivel emelkedett volna még tovább a cég értéke. A szakértő a rendelkezésre nem álló, és a későbbiekben sem beszerezhető III. r. perújított alperes által nem közölt tényadatok hiányában három verziót

vázolt fel, annak figyelembevételével, hogy az adott időszakokban a III. r. alperes hány gépet működtetett. Ezek a szakértői megállapítások nem vitásan becsléseken, feltételezésen alapulnak, azonban azok alapjait a szakértő megalapozott számítások szerint fektette le.

Ez a számítás kétséget kizáróan nem pontos (vagy inkább nem valódi) adatokon nyugszik, de ez a felperes terhére nem eshet, mert a tényleges adatok feltárása gyakorlatilag nem lehetséges. A felperest kárenyhítési kötelezettség terhelte, melynek a peradatok alapján eleget tett. Ezzel kapcsolatban utalt **tanú 1**, a felperes vezérigazgatója személyes előadására. Mindezekből arra következtetett, hogy az alperesi magatartások következtében kialakult piacvesztést a felperes átstrukturált működésével ellensúlyozni tudta, a termelés továbbra is folyamatos volt. Az alperesek véleményével ellentétben az, hogy a felperes nyereséges és fejlődőképes tudott maradni, önmagában a kártérítési felelősségét nem zárja ki, mert alappal feltételezhető, hogy az árbevétel és a nyereség, ezáltal a cégérték még magasabb lehetett volna.

A felperest ért kár összege tehát ténylegesen nem számítható ki, azt a szakértő sem tudta pontos adatok hiányában kimunkálni, ezért becslésekbe bocsátkozott. A kiindulópont azonban az, hogy a felperesnek teljes vagyoni elégtételt kell kapnia. A bírói gyakorlat szerint csupán azért, mert a károsult kárát pontosan nem lehet kiszámítani, nem kerülhet olyan helyzetbe, hogy jóvátétel nélkül maradjon, egyidejűleg a károkozó sem élvezhet ilyen alapon egyoldalú előnyt. Ezért az általános kártérítésre vonatkozó anyagi jogi szabályok akkor alkalmazhatók, ha kár bekövetkezte biztos, de mértéke bizonytalan. A bizonyításból egyértelműen megállapítható, hogy a felperesnek az alperesek jogsértéseivel összefüggésben többletköltségei, veszteségei keletkeztek, melynek mértéke bizonytalan, ezért az általános kártérítés szabályait alkalmazta. Ennek összegénél értékelte, hogy a felperes kevés szabad kapacitással rendelkezett, de az átstrukturált működés többletköltségekkel és árcsökkenéssel járt együtt, és az sem kizárt, hogy ha a perújító felperes további termelőegységeket állított volna be, ha ezeket a gépeket ő építette volna meg. figyelembe vette azt is, hogy ha a perújító felperes építi fel a III. r. perújított alperes részére jogosulatlanul átadott gépeket, akkor azok is cégértékét növelték volna. A perújító felperes ezt a kártételt 346.764.816,- Ft és 277.163.269,- Ft-ban határozta meg, melynél az L gépre vonatkozó árajánlatból indult ki. Ez sem eredményezhet egzakt számítást, mert a **felperesi gép** nem L gép. Ezért e tekintetben is az általános kártérítésből indult ki, melynek körében értékelte, hogy az I. r. perújított alperes 2009. évi egyszerűsített éves beszámolójában 245.000.000,- Ft tárgyi eszköz szerepel, mely egy év múlva már nem tárgyi eszközként, hanem immateriális javak ellenértékeként jelent meg. Helyesen utalt arra a perújító felperes, hogy ez is egyik alapját képezheti a kártérítési összegnek, mely a know-how elvesztéséből önmagában ered. A szakértő több helyen utalt arra, hogy az adatok pontosan nem meghatározhatók, továbbá, hogy a szóban forgó gépeket kereskedelmi egységekben nem forgalmazzák, ezért forgalmi értékük nem állapítható meg, továbbá az, hogy a **felperesi gép** jelenlegi értékére semmilyen következtetés nem vonható le. Ezen adatok egybevetésével perújító a felperes cégértékcsökkenésében megnyilvánuló és egyéb kárát - az elvesztett know-how értékét is figyelembe véve - 480.000.000,- Ft-ban határozta meg.

A perújító felperes azon ötödik kereseti kérelme vonatkozásában, hogy a perújított alperesek részeltessék őt az elért vagyoni eredményből, az I. és III. r. perújított alperesek között létrejött szerződés tartalmából és **szakértő 3** szakvéleményéből indult ki. A vállalkozási szerződés ugyan meghatározott bizonyos kereteket, különösen a vállalkozói díj összegét, míg a szakvélemény a legyártott és értékesített hurokmennyiséget illetően részben valóban becslésen alapul, mely a III. r. perújított alperes által biztosított adatok

hiányában nem pontosítható. Elfogadta a perújító felperes 2017. április 12. napján kelt előkészítő iratához csatolt IV. sz. táblázatban kidolgozott I. r. perújított alperes által jogosulatlanul elért vagyoni eredmény összegét, mely a rendelkezésre álló adatok és a szakvélemény alapján reálisnak tekinthető. Az I. r. perújított alperes 10 db gép ellenértékeként összesen 7.000.000,- Ft-ot kapott, melyből levonva annak 50 %-os mértékű költségvonzatát, a gépek után járó tiszta árbevétele összegét 3.500.000,- Ft-ban határozta meg.

A hurokmennyiség után járó vállalkozói díj alapján, részben valóban becslésen alapuló 81.126.220,- Ft-ot teljes egészében megítélte, mint általános kártérítést, mert további szakértői bizonyítás sem hozhatna pontos eredményt.

Az nem vitás, hogy az I. és II. r. perújított alpereseknek a jogsértő magatartásukkal összefüggésben valóban keletkezett minden évben folyamatosan vagyoni előnye. I. és III. r. perújított alperesek bizonyíthatták volna, hogy a szakértő által elsődlegesen feltételezett teljes kapacitású termelés nem folyt III. r. perújított alperesnél, és ebből az I. r. perújított alperes kisebb volumenű árbevételhez jutott, erre vonatkozóan bizonyítási indítványt azonban nem terjesztettek elő, okirati bizonyítékot sem csatoltak. A III. r. perújított alperes igazolhatta volna a ténylegesen értékesített hurokmennyiséget, amely a számítás alapját képezhetné volna. Annak, hogy ebből a perújító felperes mennyit értékesített volna a 4. sz. kereseti kérelem elbírálása szempontjából volt jelentősége. Mindezekre tekintettel a Ptk. 87. § (2) bekezdése alapján az I. r. perújított alperest 84.626.220,- Ft megfizetésére kötelezte. A perújító felperes e kártétel esetében is egyetemleges marasztalást kért az I., II. és IV. r. perújított alperesek vonatkozásában, amely nem lehetséges. Ha azonban az I. r. perújított alperessel szemben behajthatatlanság ténye igazolást nyer, előtérbe kerülhet a II. és IV. r. alperesek, mint mögöttes felelősök kártérítési kötelezettsége. Az I. r. perújított alpereshez hasonlóan a III. r. perújított alperes is köteles megtéríteni a jogsértéssel okozott vagyoni előnyt, melynek kiszámítása szakértői véleményen és részben becsült adatokon alapul. Ebben az esetben is alapot kell venni a gyártással együtt járó önköltséget, melynek mértékéül a perújító felperes saját önköltségszámítását fogadta el azért, mert a perújító felperes is hurokgyártással foglalkozott és foglalkozik, és a III. r. perújított alperes által jogsértően gyártott huroktípusokat a perújító felperesi társaság is készítette. Ezért a kereseti kérelemben egyezően a III. r. perújított alperes a jogsértéssel elért vagyoni előnyből való részleltetés címén 570.978.448,- Ft megfizetésére kötelezte. Ezen túl az **Ítélet** jogerős ítéletét hatályában fenntartotta.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az I., II., IV. r. perújított alperesek terjesztettek elő fellebbezést, amelyben elsődlegesen annak megváltoztatásával a kereset teljes elutasítását, másodlagosan az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését, újabb eljárásra és újabb határozat hozatalára történő utasítását kérték.

Az ítélet megváltoztatására és a kereset teljes elutasítására vonatkozó jogorvoslati kérelmüket az alábbiakkal indokolták. Az elsőfokú bíróság a lefolytatott bizonyítási eljárást követően hozott ítélete megalapozatlan, iratellenes, a beszerzett szakvéleményekkel és egyéb bizonyítékokkal ellentétes megállapításokat tartalmaz, továbbá indokolási kötelezettségének sem tett eleget, mert a bizonyítékokat sem egyenként, sem összességükben nem mérlegelte, értékelte [Pp. 206. § (1) bekezdés].

Az 1. sz. kereseti kérelem - a jogsértés megállapítása körében - bár a Kúria rész- és közbenső ítélete 41. pontja szerint az először hozott, majd hatálytalanított ítéletét követően keletkezett iratanyagot nem vizsgálhatta, nem vehette figyelembe, a 46. pontban azt is rögzítette, hogy a perújítási kérelmében a felperes kizárólag az ahhoz csatolt együttes szakvélemény, mint új bizonyíték alapján kérte a per újbóli tárgyalásának eredményeként

támadott ítélet hatályon kívül helyezését és a jogszabályoknak megfelelő határozat hozatalát. Ettől függetlenül rögzítette a 47. pontban, hogy a büntetőbírószak döntése a polgári per eldöntésére nincs kihatással és nincs akadálya annak sem, hogy a per során felmerült valamennyi bizonyíték figyelembe vételével a polgári ügyben eljáró bíróság a büntető bíróságtól eltérő tényállást állapítson meg. Ennek, az összes bizonyíték értékelésére vonatkozó kötelezettségének az elsőfokú bíróság nem tett eleget.

Utalva a Ptk. 86. § (1) és (4) bekezdésére, és a szerzői jogról szóló 1999. évi LXXVI. törvény 1. § (6) és 4. § (1) bekezdésére megjegyezték, a know-how védelme korlátozottabb a szellemi alkotásokkal szemben. A védett ismeretre nem lehet hivatkozni azzal szemben, aki az ismerethez vagy az azt lényegében helyettesítő hasonló ismerethez a jogosulttól független fejlesztéssel jutott és nem áll fenn a védelem akkor sem, ha valaki az ismerethez jogszerűen megszerzett termék vizsgálata és elemzése útján jutott hozzá. A külön jogszabály hatálya alá nem tartozó műszaki ismeretek védelme iránti perben ugyanakkor a jogosultnak kell bizonyítania a bírói gyakorlat alapján, hogy annak eredményeit az alperes elsajátította, vagy felhasználta (BH2000.243.). A III. r. perújított alperes **gépei** nem másolatai a **felperes Kft.** Rt., Zrt. gépeinek, melyet a beszerzett szakvélemények alátámasztottak.

Részletesen - I.-VII. fejezetben - levezették a büntető és polgári peres eljárás során érintett cégek és hurokkötőző gépek kronológiai sorrendjét, ezek működési idejét, mely alapján megállapítható, az elsőfokú bíróság tévesen állapította meg, hogy az 1. számú **felperesi** gép alatt a kft.-től az Rt. által megvásárolt gépeket kell érteni.

Mejegyelték, az 1. sz. gépet nem a felperes, hanem a **B Kft.** vásárolta, továbbá, hogy ez az 1. sz. gép tálcáshurok előállítására volt alkalmas, míg a perújító felperes és a III. r. perújított alperes együttesen jöttek rá, hogy ez a termék már nem piacképes. Téves az a megállapítás, hogy az 1. sz. **felperesi gépet** az I. r. perújított alperessel kötött szerződés alapján készítették, mert az I. r. perújított alperes csak ezt követően készített és számlákkal igazolt két olyan gépet, amelyre még nem volt titoktartási szerződés. Az I. r. perújított alperesnek az 1. sz. **felperesi gép** gyártásához nem volt köze, ugyanis **tanú 2** és az I. r. perújított alperes is 1996. szeptember 1. napján kezdett dolgozni a **B Kft.**-nél, amikor már az 1. számú gép üzemelt, sőt, amikor már mind a **B Kft.**, mind a III. r. perújított alperes tudta, hogy a gyártott termék nem piacképes, és kapcsolatban álltak az **X** gépet gyártó céggel.

Mind az elsőfokú bíróság, mind a szakvélemények megállapították, hogy a **H** és a **J Kft.** által elvégzett fejlesztés ugrásszerű fejlődést hozott, annak eredményeként jött létre az ún. **X** gép, amely a további fejlesztések alapjául szolgált. A fejlesztéseket más, külső cégek valósították meg, azt a **B Kft.** nem vásárolta meg, az **X** gép a mai napig szabadon megtekinthető, nincs rajta titokvédelem, ezért annak titkát sem védheti felperes saját üzleti titkaként. Az **X** gép titkát a **H Kft.** védhetné elsősorban **tanú 2**-vel szemben, aki egyes megoldásait lemásolta a **B Kft.** 2. sz. gépe elkészítésénél.

Nem lehetett a **perújító felperes** Rt. a titok jogosultja azért, mert a **B Kft.** vásárolt egy közvetett szolgáltatást másoktól, amely nem épült be, nem épülhetett be a **B Kft.** saját teljesítményébe, e szolgáltatás a **B Kft.** szolgáltatásától egyértelműen elválasztandó, önálló szolgáltatás, közvetített szolgáltatás, melyet a **B Kft.** a harmadik félnek a **perújító felperes** Rt.-nek adott el [a számvitelről szóló 2000. évi C. törvény 3. § (4) bekezdés 1) pontja]. Az immateriális javak (know-how) nem lehetnek tárgyi eszközök, melyet **szakértő 3** szakértő is megállapított azzal, ha gépet vásárol, annak know-how-ját nem szerzi meg.

A gépek elkészültét követően az I. r. perújított alperes szerelési, karbantartási munkákat végzett nemcsak a huroküzemben, újításokban is részt vett, valamint a legújabb huroktekercek utángyártásánál kísérleti gépeket épített. Nem végzett huroktermelést, azt a III. r. perújított alperes alkalmazottai végezték a gyár területén létrehozott csarnokban a cég által vásárolt nyersanyag feldolgozásával.

Az egyes kereseti kérelmek vonatkozásában az alábbiakat adták elő.

Az elsőfokú bíróság ítélete **szakértő 3** szakvéleményének félreértelmezésén alapul. Az elsőfokú bíróság által megjelölt átvett szellemi tartalomként csak a K-454-es egység adaptációja maradt, de annak bizonyítottsága nélkül, hogy a gondolat értelmi szerzője a felperes volt. Az adaptációs gondolat átvételének időnyerességét szakértői módszerekkel nem lehet megállapítani. Megjegyezték, a titoktartás kritériuma - igazolhatósága miatt - az írásbeliség.

A szakértő a cégérték csökkenése kapcsán megállapította, a felperes által benyújtott „Vállalatértékelés” című dokumentum sem értékelési módszereit, sem számítási folyamatait tekintve a nemzetközi standardoknak nem felel meg, továbbá nem megalapozott megállapításokat tartalmaz az új piaci szereplők belépésének elemzése, az árbevételek és a kereslet-kínálat összefüggéseinek meghatározása tárgyában.

A szakértői megjegyzések bizonyítják a felperes megalapozatlan kárigényét, továbbá az alperesi gépek kiszámítására nem adhat alapot sem a K Kft., sem az L cég gépeinek értékével való számítás, mert azok nem szerepelnek jelen perben. A felperes gépeinek értéke viszont szerepel **szakértő 4** szakvéleményében, valamint a B Kft.-től megvásárolt számlákon.

A szakértő a **felperesi gép** bekerülési ár felett, mintegy 36 milliós értéktöbbletet jelölt meg gépenként. Alapvetően téves a gépekből való számítás, mert téves a kiinduló alapja annak, hogy a III. r. perújított alperes, ha nem a saját gyártású gépeivel, akkor kizárólag az L-től beszerzett gépeikkel állíthatott volna termékeket.

A szakértő szerint a know-how felperesi értelmezése és értékének számítása alapvetően téves, mert a know-how nem semmisült meg sem a megjelölt időpontban, sem azt megelőzően, sem azt követően. A gyártás és értékesítés nem állt le, a know-howt nem cserélték le, a gyártás jelenleg is folyamatos.

A perújított felperes nem bizonyította, mi a know-how-ja, de annak mibenlétét az elsőfokú bíróság sem adta meg. Annak magyarázatát, indokát sem adta az elsőfokú bíróság, hogy az I. és III. r. perújított alperest miért egyetemlegesen kötelezte a kár megtérítésére, mert ennek törvényi feltételei nem állnak fenn.

Az elért eredményben való részletezés körében is iratellenes az elsőfokú bíróság ítélete, mert az I. és III. r. perújított alperesek közötti megbízási szerződések megalapozatlanná teszik az elsőfokú bíróság által figyelembe vett számokat. Ezen okiratok elutasításának okairól azonban az elsőfokú bíróság ítélete indokot nem tartalmaz.

Összefoglalva tehát a perújító felperest kár nem érte, illetve azt bizonyítani nem tudta.

A hatályon kívül helyezés és új eljárásra utasítás körében arra hivatkoztak, hogy az együttes szakvélemény szerint a K-454-es kötőőfej jogsértő alkalmazása miatt fél év időnyerességre tettek szert alperesek a felperes kárára. Ha lenne kára a perújító felperesnek, akkor csak az első hat hónap alperesi termelés pénzügyi adatai alapján lehetne a kárösszeget megállapítani, melyre vonatkozóan azonban az elsőfokú bíróság bizonyítást nem folytatott le.

A perújító felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte.

Az I., II. és IV. r. perújított alperesek fellebbezésének I/1. pontja a kereseti kérelem alapját támadja, részben irreleváns részletekre hivatkozással, részben az ügy jogalapját jogerősen elbírált tényt vitatva. Az alperesi állásponttól eltérően sem a korábbi közbenső ítéletek, sem a Kúria rész- és közbenső ítélete nem kizárólag az 1. sz. **felperesi gép** vonatkozásában értékelte a know-how-t, illetve az üzleti titkot (52. és 53. pont). Eszerint a know-how-t és az üzleti titkot mind az 1. sz. **felperesi géppel** összefüggő, mint azt követő fejlesztési folyamat során keletkezett ismeretanyag képezi. A Kúria az 1. sz. **felperesi gép**nek abból a szempontból tulajdonított jelentőséget, hogy az alapper megállapításaitól eltérően nem az X gép, hanem már az 1. sz. **felperesi gép** is tartalmazott olyan védett ismeretanyagot, amely tulajdonát képezte és tárgya volt az alperesek által kifejtett jogellenes magatartásnak. A Kúria a jogalap körében egyértelműen megállapította, hogy nem az ún. X géppel, hanem az 1. sz. **felperesi géppel** és annak felperes által történt továbbfejlesztésével összefüggő ismeretanyag képezi üzleti titkának tárgyát, melynek sérelmére az alperesek tisztességtelen piaci magatartást követtek el (74. pont).

A Kúria állást foglalt **szakértő 1** szakértői véleményéről is. Mindezekre figyelemmel a jogalap körébe tartozó kérdéseket vitató előadás a jogerős közbenső ítéletre tekintettel érdemi elbírálásra alkalmatlan.

A kár összezszerűségére előterjesztett fellebbezés figyelmen kívül hagyja a lefolytatott bizonyítási eljárás adatait. A Kúria megállapította, hogy jogosult kártérítés követelésére és a perújított alperesek által jogellenesen elért vagyoni előnyből történő részesedésre. Az elsőfokú bíróság részletesen indokolta, hogy a két jogcímen milyen összezszerűséget, milyen bizonyítékok alapján állapított meg. Egyértelműen kifejtette, hogy a perújított alperesek tisztességtelen piaci magatartásával okozati összefüggésben keletkezett a kára, illetve, hogy az általuk elért vagyoni előny a jogellenes, tisztességtelen piaci magatartásból származott.

A fellebbezés megismétli azokat a már hivatkozott alperesi előadásokat, amelyek egyoldalúan kiragadják a szakértő szakvéleményének egyes elemeit és megállapításait, ugyanakkor figyelmen kívül hagyják a szakértő azon megállapításait, amelyek értékelésével jutott az elsőfokú bíróság az ítéletében meghatározott összezszerűség megállapítására. Az elsőfokú bíróság valamennyi bizonyítékot összevetette és az általános kártérítésre vonatkozó jogszabályi rendelkezések helyes alkalmazásával állapította meg a kártérítés összegét.

Az alperesek nem bocsátottak minden gazdasági adatot rendelkezésre annak ellenére, hogy erre őket a bíróság többször felhívta, különösen III. r. perújított alperest, mert az ő hurokgyártási tevékenységének mennyiségi és bevételi adatai tudtak volna alapot szolgáltatni a szakértői vizsgálatokhoz.

Helyesen utalt az elsőfokú bíróság az I. r. perújított alperes 2009. évi egyszerűsített éves beszámolójában feltüntetett 245.000.000,- Ft értékű tárgyi eszköz, majd az azt követő évben ugyanilyen értékű immateriális javak elnevezésű mérlegtételre, mely az I. r. perújított alperesnek a III. r. perújított alperessel folytatott és a jogsértés tárgyát képező üzleti tevékenységének eredményeként jött létre. I. r. perújított alperesnek más bevételi forrása a vizsgált időszakban nem volt, ami ilyen nagyságrendű mérlegtétel keletkezésére magyarázatot adott volna és ilyet az I. r. perújított alperes sem tudott bizonyítani.

Alaptalan az alperesek hivatkozása a hat hónap időnyereségre is, mellyel kapcsolatban az elsőfokú ítélet egyértelműen indokolta, hogy nem ez volt a releváns, hanem az a tény, hogy a III. r. perújított alperes a hurokgyártást, a jogsértő magatartás 2006-ban történt megkezdésétől számítva éveken keresztül legalább 2010-ig folytatta.

Az egyetemleges kötelezés is jogszerű, mert - bár az alperesek között egységes pertársaság nem áll fenn - a közbenső ítéletben is rögzített tényállás szerint a kárt közösen okozták.

Az I., II. és IV. r. alperesek fellebbezése **részben alapos**.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az I., II., IV. és a III. r. perújított alperesek terjesztettek elő fellebbezést, amelyben vitatták kártérítői felelősségük jogalapját és a kár összecszerűségét is. A III. r. perújított alperes fellebbezését a másodfokú eljárás során 4. sorszámu beadványában visszavonta.

A felperes keresetében - egyebek mellett - az alperesekkel, mint közös károkozókval szemben egyetemleges marasztalásuk iránt terjesztett elő igényt (4. és 5. kereseti kérelem). Az ügyben alkalmazandó 1952. évi III. törvény (Pp.) 51. §-a szerint az együttesen perelt alperesek között jelen ügyben nem kényszerű pertársaság áll fenn [51. § a) pont], mert a per tárgya nem olyan közös jog, vagy közös kötelezettség, amely csak egységesen dönthető el, vagy a perben hozott döntés a pertársakra a perben való részvétel nélkül is kiterjedne. Ezért a Pp. 53. § (1) bekezdése alapján az I., II., IV. r. perújított alperesek fellebbezése a III. r. perújított alperesre nem terjed ki. Ennek következményeként az ítéletábla a III. r. perújított alperesre vonatkozó elsőfokú ítéleti rendelkezéseket nem vizsgálhatta.

Miután a perújító felperes az elsőfokú bíróság ítélete ellen fellebbezéssel nem élt, ezért az elsőfokú bíróság ítéletében elutasított kereseti kérelmekkel (2. és 3. számú) összefüggő rendelkezéseket az ítéletábla szintén nem bírálhatta felül.

A fent kifejtettek alapján ezért az ítéletáblának az I., II., IV. r. perújított alperesek - az 1., 4., 5. kereseti kérelmekkel kapcsolatos elsőfokú ítéletre vonatkozó - fellebbezését a kereset, jogorvoslati kérelemük, valamint a Kúria felülvizsgálati eljárás során hozott jogerős közbenső- és részítéletének keretei között kellett elbírálnia.

Az elsőfokú bíróság ítéletében az 1. számú, az I.-IV. r. perújított alperesek vonatkozásában a Tptv. 4. § (1), (2), 86. §, Ptk. 81. § (2), Ptk. 86. § (4) bekezdés szerinti jogsértés megállapítására vonatkozó kereseti kérelmet a Kúria döntésére hivatkozva nem vizsgálta, arról döntést nem hozott.

Az I., II., IV. r. perújított alperesek fellebbezésükben továbbra is azt vitatták, és a felelősségük jogalapjára vonatkozóan tettek részletes előadást, állítva, hogy a keresetben megjelölt jogsértő magatartásuk nem állapítható meg. Azonban az alperesek jogellenes károkozó magatartásának tényét a Kúria rész- és közbenső ítéletében már megállapította amikor kimondta, hogy az I.-II.-III.-IV. r. perújított alperesek megsértették a felperesnek az ún. „1. számú **felperesi gép**”-hez kapcsolódó műszaki - gazdasági - szerelési ismeretek (know-how) mint üzleti titokhoz fűződő jogát, ezért azt utóbb már sem az elsőfokú eljárásban, sem fellebbezésükben érdemben nem tehették vitássá.

A Kúria közbenső- és részítéletében rámutatott, a perújításban hivatkozott ún. együttes szakvélemény alapján, hogy a felperes által a **B Kft.**-től megvásárolt gépek (azaz az ún. 1. sz. **felperesi gépek**) már hordoztak olyan műszaki, gazdasági szervezési ismereteket (know-howt), amelyek jogszerű felhasználója - a 2003-2004. évi adásvétel jogcímén reá háramlott tulajdonjogra tekintettel - a felperes volt. Az új szakvélemény jelentősége éppen ezen - a perújítási eljárásban feltárt ténybeli jelentőségű - ponton mérhető: nem a felperes által meg nem szerzett ún. **X** gép hordozta elsőként a védett ismereteket (műszaki

technológiai megoldásokat, adaptációt), hanem a korábbi gép. A perújító felperes üzleti titka nemcsak a **felperesi gép** megvásárlását követően általa végrehajtott fejlesztésekre terjedt ki, hanem a megvásárláskor az ún. 1. sz. **felperesi gép** által megtestesített műszaki, technológiai ismeretekre (know-howra) is. Nem a perújító felperes által végzett fejlesztések, hanem a perújított alperesek versenyjogi jogsértést megvalósító magatartásának kellett a vásárlást (a tulajdonjog átszállást) követően történnie. A perújító felperest a gépekkel összefüggésben az üzleti titokvédelem attól az időponttól kezdődően illette meg, miután azokat megvásárolta, és csak olyan magatartás lehetett volna alkalmas az üzleti titoksértés megvalósítására, amelyek - az alperesek - bármelyike ezt követő időszakban fejtett ki. Az I. és a III. r. perújított alperesek közötti 2006. március 7-i vállalkozási szerződés volt az a jogügylet, amelyben az I. r. perújított alperes - a cégjegyzék adatai szerint ebben az időszakban beltagként és üzletvezetőként tevékenykedő II. r. és IV. r. perújított alperes e tisztségből eredő tevékenysége révén és szándéka alapján - a perújító felperest megillető az ún. 1. sz. **felperesi gép**ben már megtestesült, a perújító felperes tulajdonává vált műszaki, technológiai ismeretanyagot, mint üzleti titkot a Tptv. 4. § (1) bekezdését megsértve tiltott módon azt a III. r. perújított alperesnek jogosulatlanul átadta, a III. r. perújított alperes pedig ugyanilyen módon megszerezte (52., 53., 56. pontok).

Ezzel kapcsolatban az ítéletábra utal a perindítás időpontjára figyelemmel jelen perben alkalmazandó, a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) 229. § (1) bekezdésében írtakra, mely szerint a keresettel érvényesített jog tárgyában hozott ítélet - jelen esetben a Kúria rész- és közbenső ítéletének- jogereje kizárja, hogy ugyanabból a tényalapról származó ugyanazon jog iránt, ugyanazok a felek - ide értve azok jogutódait is - egymás ellen új keresetet indíthassanak, vagy az ítéletben már elbírált jogot egymással szemben egyébként vitássá tehessék (anyagi jogerő). Ebből következően miután a Kúria rész- és közbenső ítéletében a fent kifejtettek szerint hatályában fenntartotta a jogsértő magatartás megállapítására vonatkozó jogerős ítéleti megállapítást, ezért az a folytatódó, jelen fellebbezéssel érintett elsőfokú eljárásban utóbb már nem volt vizsgálható, ahogyan a jelen fellebbezési eljárásban sem. A jogerős döntés fenti megállapításai mind az elsőfokú bíróságot, mind a feleket, mind az ítéletábrát köti. Ezen kérdés ismételt vizsgálatára a törvény kizáró rendelkezése folytán tehát lehetőség nincs. Ezért megalapozottan járt el az elsőfokú bíróság, amikor a jogerős döntésre figyelemmel a megismételt elsőfokú eljárásban az 1. számú kereseti kérelmet már érdemben nem vizsgálta.

A fent kifejtettekben következően alaptalan az I., II. és IV. r. perújított alperesek azon fellebbezési hivatkozásuk, hogy a felperessel szemben jogellenes (károkozó) magatartást nem tanúsítottak, a versenyjogi szabályokat nem sértették meg.

A fellebbezés sérelmezte az elsőfokú bíróságnak a negyedik és ötödik kereseti kérelem kapcsán a Tptv. 86. § (2) bekezdés e) pontja és a Ptk. 339. § (1) bekezdés, illetőleg 359. § (1) bekezdéseire alapuló őket kártérítés megfizetésére kötelező döntését is.

E kereseti kérelmeiben a felperes - lényegét tekintve - azt állította, azzal, hogy az I., II., IV. r. perújított alperesek tiltott módon megszerezték és felhasználták a hurokgyártó géphez kapcsolódó know-how-ját és annak felhasználása folytán cégének értéke csökkent a know-how megsemmisülése miatt, valamint az alpereseknél keletkezett vagyoni előnyből való részletezését is igényelte.

A Tptv. 86. § (2) bekezdés e) pontja - mint a tisztességtelen piaci magatartáshoz kapcsolódó szankció - alapján a károsult kártérítést követelhet a polgári jog szabályai szerint. Ennek alapján az elsőfokú bíróság helyesen vizsgálta, hogy a Ptk. 318. §-a szerint

alkalmazandó 339. § (1) bekezdésében írt kártérítési felelősség törvényi tényállási elemei az I. és a mögöttes felelős II. és IV. r. perújított alperesek vonatkozásában fennálltak-e.

A fenti kártérítési tényállás elemei közül azt, hogy a felperes vagyonában károsodás következett be, továbbá, hogy azt az alperesek jogellenes magatartásukkal okozták, valamint a kár bekövetkezte és az alperesek magatartása közötti okozati összefüggést a perújító felperesnek kellett a perben bizonyítania [Pp. 164. § (1) bekezdés]. Amennyiben a Ptk. 339. § (1) bekezdésében írt ezen kártérítési feltételek fennállanak, akkor az alperesek a mentesülhetettek a felelősség alól abban az esetben, ha bizonyítják, hogy úgy jártak el, ahogy az az adott helyzetben általában elvárható.

E kártérítésre alapított kereseti kérelmek tekintetében is azonban az elsőfokú bíróság helyesen vette figyelembe a Kúria rész- és közbenső ítéletében megállapítottakat, mely szerint az I.-II.-III.-IV. r. perújított alpereseket kártérítési felelősség terheli a fenti titoksértéssel a perújító felperesnek okozott kárért. Így azt, hogy a kártérítés Ptk. 339. §-a szerinti - konjuktív - feltételei közül a jogellenességet, a kár bekövetkeztét és az okozati összefüggést a Kúria megállapította, továbbá azt is, hogy a perújított alperesek nem tudtak a felróhatóság alóli kimentést eredményező bizonyítást felajánlani, erre kísérletet sem tettek. A Kúria határozatának 70. pontjában a negyedik kereseti kérelem vonatkozásában rögzítette, hogy a kártérítési igény jogalapját valamennyi perújított alperes tekintetében fennállónak ítélte, mert a perújító felperes üzleti titkát valamennyi perbe vont perújított alperes megsértette, a kár bekövetkezte nyilvánvaló (összepszerúsége igényel további bizonyítást), az okozati összefüggés is fennáll, a kimentés tekintetében pedig az alperesek még csak nyilatkozatot sem tettek és azt az elsőfokú közbenső ítélet elleni fellebbezésükben sem vitatták. Ezért a kártérítési felelősség létét fennállónak ítélte az I., II., IV. r. alperesek vonatkozásában, e tekintetben az elsőfokú bíróság döntésének hiányos rendelkezését csupán pontosította. Rögzítette azt is, hogy a kártérítési igény kapcsán az eljárást az egyes kártérítési összetevők összepszerúsége tekintetében kell az elsőfokú bíróságnak folytatnia (Kúria rész- és közbenső ítélet 70., 71. pont).

Ezért az elsőfokú bíróság helyesen jár el, amikor a negyedik és ötödik, kártérítés megfizetésére irányuló kereseti kérelmek vonatkozásában csak a kártérítés összegére vonatkozóan folytatta le a megismételt eljárásban a bizonyítást. Ezért - a fentebb már kifejtettek szerint - a fellebbezés elbírálásakor azt kellett megvizsgálni, hogy az elsőfokú bíróság a perújító felperest ért kár összegét helyesen állapította-e meg.

Alapos a fellebbezés hivatkozása arra, hogy az elsőfokú bíróság ítéletének indokolása e tekintetben hiányos, az általános kártérítés alkalmazása során a mérlegelési szempontokat nem tartalmazza azonban ezen okból annak hatályon kívül helyezése nem indokolt, mert érdemi döntés a rendelkezésre álló adatok alapján meghozható volt.

A Ptk. a teljes vagyoni kártérítés elvén áll, ami azt jelenti, hogy a perújító felperes (károsult) számára olyan helyzetet kell teremteni, mintha károkozás nem történt volna, azaz a károkozás következtében a vagyonában beállt teljes kárát kell megtéríteni. A Ptk. 339. § (1) bekezdése szerinti vagyoni kár elemei: a ténylegesen bekövetkezett kár (damnum emergens), az elmaradt haszon (lucrum cessans), valamint a költségek.

A perújító felperes 6. sorszám alatt pontosított keresetében a vagyonában bekövetkezett kárának megtérítését kérte (4., 5.), ezen belül arra hivatkozott, hogy az alperesek jogsértő magatartásukkal a vagyona részét képező szellemi tulajdona, a know-how tiltott megszerzésével és felhasználásával azt megsemmisítették, és azt használva a cégértéke csökkent (tényleges kár), és elmaradt haszonra is hivatkozott (4), valamint részleltetést igényelt az üzleti titok megsértése folytán az alpereseknél jelentkező vagyoni előnyből (5).

Az ítéltábla álláspontja szerint, az elsőfokú bíróság a kártérítési kereset (4) összegének elbírálásakor a „cégérték csökkenést” tévesen vette figyelembe.

Elsődlegesen vizsgálándó volt a felperesi „cégértékcsökkenésként” megjelölt kárigény.

A Ptk. az állampolgárok, az állami, önkormányzati, gazdasági és civil szervezetek, továbbá más személyek vagyoni és egyes személyi viszonyait szabályozza [Ptk. 1. § (1) bekezdés], azonban a vagyon fogalmára tételes meghatározást nem ad, azt a gyakorlat alakította ki.

A vagyon dolgoknak, jogoknak, követeléseknek, szerződési pozícióknak és kötelezettségeknek az összessége, amelyeket elsősorban az foglal egységbe, hogy egy kézben koncentrálódnak a felettük fennálló rendelkezési jogok, és elsősorban a vagyon részét képező javak szolgálnak a vagyon részét képező kötelezettségek fedezetéül. A vagyon további jellemzője, hogy elemei változnak. A vagyon egyes elemekkel csökkenhet, másokkal nőhet, egyes elemei helyébe mások léphetnek, például a dolog helyébe kártérítési vagy kártalanítási igény, biztosítóval szembeni megtérítési igény stb. A vagyon azonban az alanyi összekapcsoltság folytán a változás során is megőrzi egységét. A magyar polgári jog a vagyont nem fogadja el tulajdonjog vagy idegen dologbeli jogok közvetett tárgyának. A vagyon önálló tulajdoni egységként való kezelésének alapvetően az egyediség elve állja útját: ha a vagyont önálló tulajdoni egységnek tekintjük, és a vagyon egyes elemei is megőrzik független dologi jogi minőségüket (azaz nem minősülnek a vagyon alkotórészeinek), fennáll annak a lehetősége, hogy a vagynon és a vagyon egyes elemein eltérő tulajdonjog keletkezik. Így ugyanazon a dologon (jogon) független tulajdoni tárgyként és a vagyon részeként eltérő (két különböző) tulajdonjog párhuzamosan állna fenn, amelyet a tulajdonjog belső logikája kizár (Kommentár a Polgári Törvénykönyvhöz Wolters Kluwer Complex Kiadó, Budapest, 214. II. kötet 937.-938. oldal).

Eszerint a polgári jogban vagyon alatt egy személyt - jelen esetben a felperest, mint jogi személyt - egy adott időpontban megillető dolgok (ingó, ingatlan), pénzben kifejezhető jogok és kötelezettségek összességét értjük. A polgári jogi értelemben vett vagyon tehát különböző alkatrészekből (összetevőkből) áll: dolgokból (ezen belül ingó- és ingatlan dolgokból), valamint vagyoni értékű jogokból, illetőleg kötelezettségekből (BDT2007/7-8/120).

Ebből következően polgári jogi szempontból a vagyonszökkenés az egyes személy vagyonához tartozó egyes vagyonelemek értékének szökkenéseként értelmezhető. A know-how vagyoni értékű jog, a Ptk. 87. § (2) bekezdése szerinti külön jogszabály hatálya alá nem tartozó szellemi alkotás, vagyoni értékű gazdasági, műszaki, szervezési ismeret és tapasztalat. A know-how tehát vagyoni értéket képvisel, ellenérték fejében átruházható, forgalomképes (GK.52.sz. állásfoglalás), azaz a perújító felperes vagyonához tartozó egy vagyonelem.

A tagokat illető, társasági részesedések - üzletrész és részvény - tulajdonjoga átruházása esetén vizsgálándó a cégérték, mert arra figyelemmel (arányosítva) lehet meghatározni a tag tulajdonát képező üzletrész, illetőleg a részvény piaci forgalmi értékét. Ez esetben ugyanis a tag (és nem a társaság) tulajdonát képező egy vagyonelem értéke vizsgálándó. Jelen esetben azonban nem a perújító felperesi gazdasági társaság valamely részvényese (tagja) terjesztette elő kereseti kérelmét arra vonatkozóan, hogy a **perújító felperes Zrt.** értéke és ennek következtében a saját vagyonához tartozó üzletrész (tagi részesedés, részvény) értéke szökcent és ennek megtérítését kérte a perújított alperesi károkozótól, hanem maga a társaság lépett fel kártérítési igénnyel az alperesekkel szemben. A társaság tehát saját cégértékének szökkenése miatt nem, csak konkrét vagyonelemének sérülése,

megsemmisülése, és ezen vagyon elemmel összefüggő jövedelem termelő képesség miatti elmaradt haszna és költségei érvényesítése iránt érvényesíthetett igényt a károkozó perújított alperesekkel szemben.

A perújító felperes a 4. sz. kereseti kérelme, ezért - annak tartalma szerint úgy értelmezhető, hogy - a vagyona részét képező know-how, mint vagyoni értékű jog értékcsökkenésével érte kár, mert az megsemmisült, tiltott módon kikerült a birtokából és az tiltott módon a perújított alperesek által felhasználásra került, másrészt a know-how jövedelem szerző képességéből adódó elmaradt haszna miatt élt kárigénnyel.

Miután a kártérítés valamely személynek a vagyonában bekövetkezett értékcsökkenés reparációja, ezért azt kellett megvizsgálni, hogy a felperes a vagyonának részét képező know-how milyen értékkel bírt és abban a perújított alperesek károkozó magatartásukkal mekkora mértékű (összegű) kárt okoztak, azaz mekkora az értékcsökkenése, és vizsgálni kellett elmaradt hasznát.

Erre vonatkozóan az elsőfokú bíróság szakértői bizonyítást folytatott le.

A szakértő szakvéleményében hangsúlyozta, hogy a perújító felperes által csatolt „Vállalatértékelés” című dokumentumok sem értékelési módszereit, sem azok megnevezéseit, sem számítási folyamatait tekintve a nemzetközi standardeknek nem felelnek meg, ezért az nem használható fel a know-how értékének megállapítására. A szakértő 60. sorszám alatt előterjesztett kiegészítésében rögzítette, perújító felperes vagyonának része a szellemi tőke, azon belül a szervezeti tőke és a humántőke, utóbbiban helyezkedik el a know-how. Kifejtette, hogy „más megközelítésben a műszaki know-how vagyoni értékét az előállítására fordított bér és anyagi jellegű költségek, azaz a kísérletezésre, fejlesztésre fordított munkabérek és az eszköz előállításának költségei jelentik”. Kifejtette továbbá azt is, hogy a felperes állításával szemben 2009. március 6. napján - az I. és III. r. perújított alperesek által a hurokkötöző gép elkészítésére kötött vállalkozási szerződéssel - a know-how nem semmisült meg, sem ebben az időpontban, sem azt megelőzően, sem azt követően, mert a gyártás és értékesítés a felperesnél nem állt le, a know-how-t nem cserélték le, a gyártás jelenleg is folyamatos és a szóban forgó know-how alapján készített, kifejlesztett gépekkel történik. A perújító felperesi érvelés azért is téves, mert a know-how nem tárgyi eszköz, annak megfelelően a know-how értéke sem azonos a gyártáshoz használt gépek bekerülési árával.

A perújító felperes a saját előállítású gépek bekerülési értékének és az L árajánlatában megjelölt ár különbségéből vezette le a know-how értékeként megjelölt közel 1,7 milliárd forintos összeget. Megjegyzi az ítéletábra, hogy ez a számítás már azon oknál fogva sem helytálló perújító felperesi részről, mert nem vitásan a perbeli gépek és az L gép nem azonosak. A know-how értékének megállapításához a perújító felperes által hivatkozott I. r. perújított alperesnél 245 millió forint összegben kimutatott (nyilvántartott) immateriális javak sem adnak megfelelő támpontot, mert nem vitásan abban az I. r. perújított alperes szellemi teljesítménye, ismeretei is benne foglaltaknak, és annak további tartalma sem ismert. Azt a felek sem vitatták, hogy a műszaki know-how értéke azért sem állapítható meg, mert az előállítására fordított bér és anyagi jellegű költségekre vonatkozó adatok perújító felperesnél nem álltak rendelkezésre. A szakvélemény alapján az megállapítható, hogy a perújító felperes üzleti titkát képező know-how vagyoni értékkel bír, és az I., és III. r. perújított alperes magatartása folytán bár a know-how nem semmisült meg, de azzal, hogy a piacon a fejlesztési időszak időtartalmánál hamarabb ismertté vált, értéke csökkent, azonban a know-how értéke, és értékcsökkenésének összege a perben szakértő bevonásával sem volt tisztázható.

A szakértő azonban kiindulva abból, hogy a perújító felperes által birtokolt műszaki know-how szellemi tőkéjének azon része, amely hatékonyabb gyártási folyamatot eredményez, mint amely az alkalmazott know-how nélkül lehetséges lenne, - mely oly módon tükröződik, hogy a gyártáshoz

kapcsolódó költségek alacsonyabbak és ezáltal a nettó jövedelme magasabb -, azt a vagyoni előnyt vizsgálta, amely a know-how megszerzése folytán az azt alkalmazó III. r. **perújított** alperesnél megjelent. Ezzel a szakértő a vagyonelem jövedelem termelő képességét vizsgálta, mely a **perújító** felperesnél az elmaradt vagyoni előny, azaz az elmaradt haszon megállapítására szolgálhat alapul. Az ugyanis - a fentiek szerint - nem volt vitatott tény a perben, azáltal, hogy a III. r. **perújított** alperes a felperes hurokgyártásra vonatkozó know-how-ját megszerezte és azt alkalmazta huzamosabb időn keresztül, vagyoni előnyre tett szert, minden olyan vállalkozással - így a **perújító** felperessel - szemben, amelyek ugyanazon termékekkel jelentek meg ugyanazon időszakban a piacon.

A szakértő 60. sorszám alatti beadványa 4. oldalán részletesen kifejtette, hogy a saját gyártású gépekkel gyártott huroktermékek értékesítése tekintetében a III. r. **perújított** alperes által elért haszon (vagyoni előny) abból származik, hogy a huroktermékeket olcsóbban állította elő, azaz nagyobb haszonnal értékesíthette, mintha azt más gyártótól vásárolta volna meg. A III. r. **perújított** alperes nem szolgáltatott pontos adatokat arra, hogy a kérdéses időszakban (2006-2010. években) ténylegesen mekkora hurokmennyiséget állított elő és értékesített a piacon. Ezért a szakértő 46. sorszámú szakvéleménye 17-19. oldalán 3 feltételezésből kiindulva határozta meg a III. r. **perújított** alperes által elérhető nettó hasznót (bevétel - költség - adó) 8.923.000,- Ft és 106.063.000,- Ft között. Az elsőfokú bíróság helyesen hivatkozva indult ki abból a feltételezésből, hogy a III. r. alperes 2006-2010. között napi három műszakban gyártó kapacitásait teljesen kihasználva a maximálisan gyártható hurkok teljes mennyiségét vette figyelembe a III. r. **perújított** alperes többletbevételének meghatározásakor. Azt is helyesen vette figyelembe, hogy az I. és III. r. **perújított** alperes jogellenes magatartása hiányában a felperes gyárthatta, illetőleg értékesíthette volna, ugyanezen mennyiséget és bevételre tehetett volna szert.

Az elsőfokú bíróság helyesen hivatkozott arra, hogy az **perújított** alperesek - különös tekintettel a III. r. **perújított** alperes - ezen szakértői megállapítást cáfolhatták volna, illetőleg ezen előny pontos meghatározáshoz adatokat szolgáltathattak volna, mert ezen időszakra vonatkozó termelési adataival saját maga rendelkezett. Ennek hiányában a szakértő a rendelkezésre álló adatok alapján becsléssel állapította meg a III. r. **perújított** alperesnél jelentkező vagyoni előny összegét, mely alapul szolgálhat a felperes elmaradt hasznának meghatározására.

Ezért helytálló az elsőfokú bíróság hivatkozása arra, hogy a Kúria rész- és közbenső ítéletének megállapítása szerint a **perújító** felperest kétség kívül kár érte, azonban a kár - jelen esetben a know-how értékcsökkenése, és ezen vagyonelemhez kapcsolódva az elmaradt haszon - összege ténylegesen nem számítható ki.

A szakértői bizonyítás eredményének egybevetett mérlegelése nyomán az ítélet tábla is arra a következtetésre jutott, hogy bár a célravezető bizonyítás lefolytatása teljes körben megtörtént a kár összegének felderítése érdekében, ennek ellenére a felperes vagyonában bizonyítottan bekövetkezett kár mértéke összességében nem számítható ki. Mindebből következően a Ptk. 359. § (1) bekezdésének rendelkezései alkalmazandók, figyelemmel a PK. 49. számú állásfoglalás útmutatására, és az ehhez igazodó bírói gyakorlatra is (Legfelsőbb Bíróság, Kúria BH2011.36., BH2003.249., BDT2011.2501.). A kártérítés általános szabályai alapján a kár összességét a károsultnak kell bizonyítania. Általános kártérítés megítélésére csak akkor kerülhet sor, ha bizonyos, hogy a károsultnak a kára bekövetkezett, mely jelen esetben kétség kívül fennáll. Az elsőfokú bíróság többször kiegészített szakvéleményt szerzett be, a peres felek kölcsönösen kifejtették álláspontjukat, azzal kapcsolatban okiratokat terjesztettek elő, de mindezek nyomán sem adható megbízható kárszámítás **perújító** felperest ért kárra vonatkozóan. A kiegészített szakvélemény lényegében arra szolgál bizonyítékként, hogy a **perújító** felperesi kár mértéke szakértői módszerrel pontosan nem számítható ki a teljes körűen lefolytatott bizonyítási eljárás ellenére sem. A peradatokból és a szakvéleményben rögzítettekből megállapíthatóan a kár pontos meghatározása

tehát nem lehetséges. Mindezt elfogadva az általános kártérítés jogintézményének alkalmazása indokolt perbeli esetben, további bizonyítástól pontosabb kárszámítási eredmény nem várható, a kárösszeg körében lefolytatott bizonyítási eljárás eddigi adatainak bizonytalanságai utólag nem küszöbölhetők ki. A **perújító** felperest ért kár összegét ezért a kiegészített szakvélemény és egyéb perbeli bizonyítékok egybevetése nyomán a per összes adatának körülményének mérlegelésével a Pp. 206. § (3) bekezdés alkalmazásával kell a bíróságnak meghatároznia. Ennek során a mérlegelés körében abból kell kiindulni, hogy az általános kártérítésnek lehetőség szerint a károsult teljes reparációját kell biztosítania. Az ítélet tábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság - a fellebbezési hivatkozásnak megfelelően - a kárösszeg meghatározása körében nem adott számot arról, hogy a kártérítés összegének megállapításakor mely körülményeket vette figyelembe, azokat milyen súllyal értékelte döntésekor. Az elsőfokú bíróság ítéletében felsorolta a kiegészített szakvéleményben a kár összegével kapcsolatos megállapításokat, azonban ezeket nem tette mérlegre, egymással nem vetette össze és nem adott számot arról, hogy a szakértő által figyelembe vett, és a felek által hivatkozott körülményeknek milyen jelentőséget tulajdonított.

Az ítélet tábla a rendelkezésre álló bizonyítékokat mérlegelte.

A szakértő ugyan a know-how értékét, értékcsökkenését és a **perújító** felperes elmaradt hasznát sem határozta meg külön, azonban a „cégértékcsökkenés” meghatározásakor a know-how-t és annak felhasználása miatt a III. r. **perújított** alperesnél elérhető többletjövedelmet vizsgálta. Az ítélet tábla ezt vette súlyozottan figyelembe. Elfogadta azt a szakértői megállapítást is, hogy a III. r. **perújított** alperes piacralépése nem okozta a kötőzőhurkok árának csökkenését, ezért emiatt elmaradt haszon nem volt értelmezhető.

Szintén elfogadta azt a szakértői megállapítást, hogy önmagában az a tény, hogy a felperes árbevétele az érintett időszakban nőtt, nem akadályozza a károsodásnak megállapítása tekintetében, mert az I.-III. r. alperesek jogellenes magatartása hiányában nagyobb árbevételre tehetett volna szert.

Az általános kártérítés összegének megállapításakor az ítélet tábla értékelte azt, hogy a szakértő által végzett számításokat érdemben az alperesek - különösen a III. r. **perújított** alperes - cáfolni nem tudták, és arra sem merült fel adat, hogy a III. r. **perújított** alperes az általa a felperes know-how-jának ismeretében gyártott huroktermékeket nem tudta volna értékesíteni, ezért az I., II., IV. r. **perújított** alperesek károkozó magatartása következtében a felperesnél 2006-2010. évek között jelentkező know-how értékcsökkenés és elmaradt haszon összegét a szakértő által a III. r. alperesnél jelentkező becsült adatok felhasználásával számított maximális összegű vagyoni előny (106.000.000,- Ft) hangsúlyos figyelembe vételével találta megállapíthatónak. Az általános kártérítés összegének meghatározásakor az I. r. **perújított** alperesnél immateriális javak ellenértékeként kimutatott összeg (245.000.000,- Ft) sem lehet irányadó, mert az nem vitatottan nem csupán a know-how értékét tartalmazta. Értékelte azt is az ítélet tábla, hogy a jogsértő állapot a felperesi know-how-t illetően hosszabb ideig (2006-2010. év) fennállt, annak csak a 2010. évi rendőrségi lefoglalás vetett véget.

A know-how értékének meghatározására nem fogadta el a más gépek árából való kiindulást mert azok nem azonosak, ezért abból kiindulva egzaktságot, pontos számítás nem adható, vezethető le. A rendelkezésre álló bizonyítékokból a **felperesi gépek** értékére következtetés nem vonható le, azokat kereskedelmi egységekben sem forgalmazzák. Hangsúlyosan vette azt is figyelembe, hogy a know-how nem semmisült meg, csak értéke csökkent.

Mindezen adatokat, tényeket egybevetve és értékelve az ítélet tábla az általános kártérítés összegét 100.000.000,- Ft-ban állapította meg.

Mivel az I. r. **perújított** alperes a **perújító** felperessel kötött szerződésben foglaltak megszegésével a **perújító** felperes üzleti titkát megsértve járt el, az I. r. **perújított** alperes - és ezáltal a mögöttesen

felelős II. és IV. r. **perújító alperesi** beltag - felelőssége fennáll a felperesnek a vagyonában beállt értékcsökkenés és az elmaradt haszna mint kár tekintetében (Ptk. 318. §, Ptk. 339. §) 100.000.000,- Ft és annak járulékai tekintetében a III. r. perújító alperessel egyetemlegesen.

Az alperesek fellebbezésükben sérelmezték, hogy az elsőfokú bíróság egyetemleges marasztalást alkalmazott.

A Ptk. 344. § (1) bekezdése szerint, ha többen közösen okoznak kárt, felelősségük a károsulttal szemben egyetemleges. Több személy közös károkozása esetén a kár különböző felelős személyekhez vezető okfolyamat eredménye. A közös károkozás megvalósulhat közös akarattal véghezvitt tevékenységgel, de úgy is, hogy a károkozók között nincs szándékegység, azonban a kárt bármely ténykedés önállóan is előidézte volna; vagy a kár több ténykedés együttes hatásaként áll elő; vagy a ténykedések egymáshoz kapcsolódva okozzák a kárt.

Jelen esetben a Kúria rész- és közbenső ítélete rögzítette, hogy az I. r. perújított alperes a vállalkozási szerződésben foglalt üzleti titkot megsértve, tiltott módon azt III. r. perújított alperesnek átadta, aki azt ugyanilyen módon megszerezte.

Jelen esetben az I. r. és III. r. perújított alperesek közös akarattal véghez vitt tevékenysége miatt vonatkozásukban az egyetemleges marasztalásnak van helye a Ptk. 344. § (1) bekezdés alapján.

A II. és IV. r. perújított alperesek pedig az I. r. perújított alperes beltagjaként az elsőfokú bíróság által helyesen hivatkozott a gazdasági társaságokról szóló 1997. évi CXLIV. törvény (rég. Gt.), és a 2006. évi IV. (új Gt.) rendelkezései szerint mögöttes helytállással tartoznak.

Az 5. számú kereseti kérelmében a perújító felperes az I., II., IV. r. perújított alperesek marasztalását a Ptk. 87. § (2) bekezdésére alapítottnak kérte. E törvényhely szerint a külön jogszabályok hatálya alá nem tartozó szellemi alkotásokat és a személyek vagyoni értékű gazdasági, műszaki, szervezési ismereteit és tapasztalatait érintő védelem körében a jogosult azt is követelheti, hogy az eredményeit elsajátító vagy felhasználó személy részleltesse őt az elért vagyoni eredményben.

Az elsőfokú bíróság ítéletében az I. r. perújított alperest 3.500.000,- Ft gépértékesítésből származó bevétel és 81.126.220,- Ft a hurokmennyiség után járó vállalkozói díj alapján számított részleltetés megfizetésére kötelezte. Az I., II. és IV. r. perújított alperesek fellebbezésükben - a marasztalás jogalapja mellett - a marasztalásösszességét is sérelmezték. Arra hivatkoztak, hogy az elsőfokú bíróság az I. és III. r. alperesek közötti és általuk csatolt megbízási szerződéseket figyelmen kívül hagyta, melynek indokát nem adta. Ezen csatolt szerződések figyelembe vétele esetén az elsőfokú bíróság által figyelembe vett adatok tévesek.

Az elsőfokú bíróság ítéletében ezen kereseti kérelem elbírálásakor az I. és III. r. alperes között 2006. 03.06-i gépépítésre vonatkozó vállalkozási szerződést figyelembe vette, továbbá a szakvélemény adatait is. Helyesen állapította meg, hogy a vállalkozói szerződés alapján az I. r. perújított alperes 10 db gép gyártása után összesen 7.000.000,- Ft bevételre tett szert, további egy gépért a III. r. alperes nem fizetett. Mindebből következően ezen vállalkozási szerződésből a I. r. alperes 7.000.000,- Ft-ot kapott. Helyesen utalt arra is az elsőfokú bíróság, hogy a gépgyártás költségeit (önköltségét) is figyelembe kell venni, annak nagyságrendjét a felperes nem sérelmezte - fellebbezést sem terjesztett elő - és nem vitásan arra vonatkozóan egyéb peradatok sem állnak rendelkezésre. Ezért az 50 %-os mértékű önköltség figyelembe vétele után az ítélet tábla is a tiszta (nettó) árbevétel összegét az elsőfokú bírósággal egyezően 3,5 millió Ft-ban határozta meg. Az I. és III. r. **perújított** alperesek között létrejött gépépítési szerződésből -jogsértő magatartásuk folytán - ezért az I. r. **perújított** alperes 3.500.000,- Ft vagyoni előnyre tett szert a perújító felperessel szemben. E vonatkozásban tehát az elsőfokú bíróság döntése és annak indokolása is helytálló.

A hurokmennyiség után járó vállalkozói díjban való részleltetés kapcsán az ítélet tábla az elsőfokú bíróság álláspontját nem osztja.

Az ítélet tábla azt a fellebbezési hivatkozást nem fogadta el, hogy az I. és III. r. perújított alperesek között létrejött további szerződések (2006.08.15., 2006.11.22.) a hurokmennyiségből járó jutalékszerűen megállapított vállalkozói díj részt érintette volna, mert a szerződések tárgya eltér, és a korábbi jutalékokra való utalást a szerződések nem tartalmazzák.

Azonban fentebb kifejtettek szerint a szakértő a perújított alperesek által elért teljes nettó vagyoni előny összegét számította ki, konkrét adatok hiányában maximális III. r. perújított alperesi teljesítményt és azt feltételezve, hogy az így gyártott hurokmennyiséget a perújító felperes is gyártani és értékesíteni tudta volna. Ez perújított alperesek oldalán jelentkező - szakértő által becsléssel meghatározott - vagyoni előny, emiatt a perújító felperesnél jelentkező nettó elmaradt haszon teljes összege. A Ptk. 87. § (2) bekezdésének idézett rendelkezéséből következően ugyan a Ptk. 86. § (2) bekezdés e) pontja szerinti kártérítést meghaladóan igényt tarthat ezen összegre is, azonban az ítélet tábla a fentebb részletesen kifejtettek szerint az I. r. perújított alperest marasztaló 100.000.000,- Ft összegben történő általános kártérítés összegében már figyelembe vette a szakértő által kimunkált felperesi elmaradt haszon teljes összegét, amely teljeskörűen - a know-how, mint felperesi vagyonelem értékének csökkentése mellett - tartalmazza a titoksértéssel összefüggésben az I. r. perújított alperesnél jelentkező vagyoni eredményt így az I. r. perújított alperes ismételt marasztalása a nála keletkező vagyoni előnyre alapítottan nem indokolt, és arra törvényes lehetőség sincs, hogy ezt a vagyoni eredményt a bíróság kétszer értékelje (ún. kárnszerzés tilalma).

Ezért a hurokmennyiség után járó vállalkozói díjban való részleltetés kapcsán előterjesztett 5. számú keresetet alaptalannak ítélte az ítélet tábla.

A fentiek alapján az ítélet tábla az 1. számú kereseti kérelem vonatkozásában az elsőfokú bíróság ítéletében kifejtett indokolással egyetértett, míg a 4. és 5. kereseti kérelem vonatkozásában az általános kártérítés összegét illetően azt a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján megváltoztatta.

A megváltoztatás eredményeként az ítélet tábla az elsőfokú eljárási költségek összegét is pernyertesség, pervesztesség megváltozott arányára tekintettel a Pp. 81. § (1) bekezdése alapján változtatta meg. E körben figyelembe vette, hogy a módosított kereset szerinti pertárgyértéket (1.028.490.220,- Ft) figyelembe véve az I., II., IV. r. perújított alpereseket illetően a perújító felperes 10 %-ban lett pernyertes (104.100.000,- Ft). Az összegszerűség megállapításakor a perújító felperes által az elsőfokú eljárásban előterjesztett költségkimutatást, a Kúria rész- és közbenső ítéletében írtakat és a peres felek ügyvédi munkadíjból álló költségeit illetően a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. §-át vette figyelembe.

A fellebbezési eljárásban - az 1., 4. és 5. kereseti kérelmet érintő 565.226.220,- Ft pertárgyértékű fellebbezés kapcsán - az I., II. és IV. r. alperesek fellebbezése nagyobb részben (461.126.220,- Ft pertárgyérték alapján 81 %-os mértékben) volt alapos, ezért a másodfokú eljárási költségekről az ítélet tábla a Pp. 81. § (1) bekezdése alapján rendelkezett.

Így a pervesztesség/pernyertesség arányára figyelemmel kötelezte a nagyobb részt pervesztes perújító felperest az I., II., IV. r. perújított alperesek másodfokú eljárásban felmerült (461.126.220,- Ft pertárgyérték után) a 32/2003. (VIII.22.) IM sz. rendelet 3. §-a szerint számított ügyvédi munkadíjból álló költségeik megfizetésére.

A II. és IV. r. perújító alperesek személyes költségmentességére figyelemmel le nem rótt 2.500.000,- Ft fellebbezési eljárási illetékből a nagyobb részt pervesztes perújító felperes ennek megfelelő arányú 2.025.000,- Ft megfizetésére köteles az államnak, míg a fennmaradó 475.000,- Ft le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket az állam viseli [Pp. 81. § (1) bekezdés, 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. §., 14. §].

Szeged, 2019. december 5.

Dr. Gaálné dr. Jobbágy Ildikó s.k.
a tanács elnöke

Dr. Béri András s.k.
előadó bíró

Dr. Dobler László s.k.
táblabíró